

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

DECIZIE PROTOCOLARĂ nr. 22.2/2026

Extras din procesul-verbal nr. 22 (pct.2)

al ședinței Guvernului din 20 mai 2026

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere.

Prim-ministru

ALEXANDRU MUNTEANU

Aprobat în ședința Guvernului din 20 mai 2026

Decizia protocolară nr. 22.2/2026

Proiect

UE

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

L E G E

privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de stocuri de țiței și/sau de produse petroliere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 265 din 9 octombrie 2009, CELEX: 02009L0119, în varianta adaptată și aprobată prin Decizia Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2012/03/MC-EnC din 18 octombrie 2012, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva de punere în aplicare (UE) 2018/1581 a Comisiei din 19 octombrie 2018 de modificare a Directivei 2009/119/CE a Consiliului în ceea ce privește metodele de calcul a obligațiilor de stocare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 263/57 din 22 octombrie 2018. Aplicarea prezentei legi se realizează în temeiul dispozițiilor constituționale privind integrarea în Uniunea Europeană, confirmate prin referendumul republican constituțional din 20 octombrie 2024, și în scopul alinierii continue la acquis-ul Uniunii Europene.

Capitolul I **DISPOZIȚII GENERALE**

Articolul 1. Scopul legii și domeniul de aplicare

(1) Scopul prezentei legi rezidă în crearea unui cadru normativ general necesar pentru asigurarea securității aprovizionării cu produse petroliere prin instituirea unui sistem de stocare eficient, transparent, nediscriminatoriu și concurențial, precum și stabilirea reglementărilor procedurale necesare pentru

prevenirea sau gestionarea unei disfuncționalități majore în aprovizionarea cu produse petroliere.

(2) Prezenta lege stabilește competențele autorităților publice, organizarea instituțională, atribuțiile, măsurile și procedurile necesare pentru asigurarea aprovizionării continue cu produse petroliere a Republicii Moldova, dar și alte aspecte de importanță majoră pentru furnizarea acestora în condiții de siguranță, fiabilitate și stabilitate.

(3) Sub incidența prezentei legi cad:

- a) prevenirea și gestionarea disfuncționalităților majore în aprovizionare cu produsele petroliere;
- b) constituirea și menținerea stocurilor de urgență, stocarea acestora;
- c) administrarea, reînnoirea, restabilirea și punerea în circulație a stocurilor de urgență;
- d) evidența stocurilor de urgență;
- e) raportarea privind menținerea, stocarea, administrarea, reînnoirea, restabilirea și punerea în circulație a stocurilor de urgență;
- f) verificarea, monitorizarea și supravegherea stocurilor de urgență, inclusiv efectuarea de controale și aplicarea de sancțiuni;
- g) constituirea, evidența și monitorizarea creării stocurilor specifice.

Articolul 2. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică:

accesibilitate fizică – măsuri de localizare și transport al stocurilor de urgență destinate asigurării punerii în circulație sau livrării efective a acestora către utilizatorii finali și piețe în intervale de timp și condiții care să conducă la atenuarea dificultăților de aprovizionare care ar fi putut surveni;

acord bilateral privind stocurile de urgență – acord specific încheiat între autoritățile abilitate din Republica Moldova și dintr-o țară parte a Comunității Energetice și/sau dintr-un Stat Membru al Uniunii Europene, care permite deținerea stocurilor de urgență ale Republicii Moldova pe teritoriul statului semnatar;

aditivi – substanțe, altele decât hidrocarburile, destinate combinării cu un produs petrolier în scopul de a-i modifica proprietățile;

an de referință – anul calendaristic pe baza căruia sunt colectate datele de consum sau datele privind importurile nete, care sunt utilizate în calcule efectuate în scopul determinării nivelului stocurilor de urgență deținute;

aport pentru stocurile de urgență – plată destinată finanțării constituirii, menținerii, administrării, reînnoirii și restabilirii stocurilor de urgență, care include contribuția pentru ECS și compensația pentru importatorii obligați;

biocarburant – combustibil lichid astfel cum este definit în Legea nr. 10/2016 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile.;

buncăraj – cantități de combustibili furnizate navelor, indiferent de pavilion, care sunt angajate în navigația internațională, ce poate fi desfășurată pe mare, pe lacuri, pe căi navigabile interioare și în apele de coastă, cu excepția:

a) consumului navelor angajate în navigația internă. Distincția dintre navigația internă și cea internațională se face în funcție de portul de plecare și de portul de sosire și nu în funcție de pavilionul sau naționalitatea navei;

b) consumului navelor de pescuit;

c) consumului forțelor militare;

compensație pentru importatorii obligați – componentă a aportului pentru stocurile de urgență, destinată acoperirii costurilor justificate suportate de importatorii obligați pentru constituirea și menținerea stocurilor de urgență, pentru cantitatea stabilită în sarcina acestora;

consum intern – totalitate a cantităților de resurse, calculate în conformitate cu anexa nr.1 „Metoda de calcul al echivalentului în țitei al importurilor de produse petroliere”, livrate atât pentru utilizare în sectorul energetic, cât și în alte scopuri, inclusiv livrările către sectorul de prelucrare, către industrie, transport, consumatorii casnici și către alte sectoare pentru consum final și consumul propriu al sectoarelor energeticii, cu excepția combustibilului pentru rafinării;

colectare accidentală de date – intrarea în posesie, în mod întâmplător, a unor date specifice privind instrucțiunile tehnice interne ale unui participant la piață;

contribuție pentru ECS – componentă a aportului pentru stocurile de urgență, destinată acoperirii costurilor justificate suportate de ECS pentru constituirea, menținerea, administrarea, reînnoirea și restabilirea stocurilor de urgență, precum și pentru exercitarea atribuțiilor stabilite în sarcina acesteia;

decizie internațională efectivă de punere în circulație a stocurilor - decizie în vigoare, adoptată de Consiliul director al Agenției Internaționale pentru Energie, de a pune la dispoziția pieței țitei sau produse petroliere prin punerea în circulație a stocurilor membrilor săi și/sau alte măsuri suplimentare;

delegarea obligației de stocare – încheierea unui contract de deținere a stocurilor de urgență în formă non-materială între titularul obligației de stocare și persoana juridică sau entitatea centrală de stocare a altui stat care dispune de stocuri excedentare de produse petroliere ori de capacități de stocare disponibile;

disfuncționalitate majoră în aprovizionare cu produse petroliere – scădere substanțială și bruscă în aprovizionarea cu țitei și/sau produse petroliere intervenită în Republica Moldova sau într-o țară parte a Comunității Energetice sau un Stat Membru al Uniunii Europene, indiferent dacă a condus sau nu la o decizie internațională de punere în circulație a stocurilor de urgență;

entitate centrală de stocare (în continuare – *ECS*) – entitate juridică, creată sau desemnată de Guvern și împuternicită să acționeze în scopul achiziționării, menținerii și vânzării stocurilor de urgență și a stocurilor specifice, pentru prevenirea și gestionarea cazurilor de disfuncționalitate majoră în aprovizionare cu produse petroliere;

importator de referință – importatorul de produse petroliere care, în anul calendaristic precedent anului de stabilire a obligației de stocare, a importat unul sau mai multe dintre produsele prevăzute la art. 11 alin. (2), iar cantitățile importate de acesta sunt luate în considerare la determinarea cotei individuale aferente obligației de stocare;

importator obligat – importatorul de referință căruia îi revine, în condițiile prezentei legi, obligația efectivă de constituire și menținere a stocurilor de urgență, pentru cantitatea stabilită în sarcina sa;

instalații de stocare – ansamblul de rezervoare, echipamente, construcții și infrastructură tehnologică aferentă, destinat recepției, păstrării și expedierii produselor petroliere;

operator al instalației de stocare – persoană juridică care deține și/sau exploatează o instalație de stocare înregistrată în Registrul de stat al obiectivelor industriale și instalațiilor tehnice potențial periculoase și care prestează serviciul stocare pentru necesitățile proprii sau pentru părțile terțe;

stocuri comerciale – stocuri de produse petroliere deținute de operatorii economici în scop comercial, fără ca prezenta lege să impună obligația de menținere a acestora;

stocuri petroliere – stocuri de produse energetice prevăzute în anexa nr. 2 „Materii prime pentru rafinărie” și anexa nr. 3 „Lista produselor energetice utilizate pentru calculul importurilor nete și al consumului intern”;

stocuri de urgență – stocuri petroliere constituite pentru a asigura aprovizionarea sigură cu produse petroliere în timpul disfuncționalităților majore în aprovizionare cu produse petroliere sau pentru a preveni producerea unor astfel de disfuncționalități, precum și pentru a îndeplini obligațiile asumate printr-un acord internațional ratificat;

stocuri de urgență în formă non-materială – stocuri de urgență sub formă de contract cu o persoană juridică care are surplus de stocuri de produse petroliere, contract ce prevede dreptul, dar nu și obligația, de a achiziționa produse petroliere conform criteriilor prestabilite într-o anumită perioadă de timp prestabilit;

stocuri de materie primă pentru rafinărie - stocuri de produse energetice, inclusiv țiței, lichide din gaze naturale, materii prime pentru rafinărie, aditivi/oxigenați, alte hidrocarburi și produse petroliere, astfel cum sunt definite în anexa 2;

stocare – plasare a produselor petroliere în instalații de stocare și menținerea produselor petroliere, asigurând cantitatea și calitatea corespunzătoare pentru utilizarea acestora;

stocuri specifice – subcategorie de stocuri de urgență, constituită din produse petroliere achiziționate și menținute exclusiv în formă materială de către entitatea centrală de stocare, declarate ca atare în condițiile prezentei legi;

titular al obligației de stocare – ECS și/sau importatorul obligat căruia îi revine, în condițiile prezentei legi, obligația de constituire și menținere a stocurilor de urgență.

Capitolul II

COMPETENȚE ADMINISTRATIVE

Articolul 3. Guvernul

Pentru a asigura realizarea obiectivelor prevăzute de prezenta lege, Guvernul:

a) aprobă documentele de politici și actele normative în vederea asigurării securității aprovizionării Republicii Moldova cu produse petroliere și pentru constituirea, menținerea, gestionarea, utilizarea și restabilirea stocurilor de urgență;

b) aprobă planul de intervenții în caz de disfuncționalitate majoră în aprovizionare cu produse petroliere (în continuare – *Planul de intervenții*) și planul de acțiuni pentru constituirea stocurilor de urgență (în continuare – *Planul de acțiuni*);

c) creează sau desemnează ECS și aprobă regulamentul/statutul acesteia sau, după caz, actul de desemnare;

d) aprobă anual cantitatea și structura stocurilor de urgență, precum și după caz, constituirea stocurilor specifice;

e) aprobă actele normative privind finanțarea stocurilor de urgență, inclusiv Metodologia de calcul a aportului pentru stocurile de urgență, cuantumul aportului pentru stocurile de urgență, cuantumul contribuției pentru ECS și al compensației pentru importatorii obligați;

f) aprobă actele normative privind achiziția, înstrăinarea produselor petroliere, contractarea serviciilor de stocare de către ECS, și ținerea registrelor stocurilor de urgență și ale stocurilor specifice;

g) aprobă sau, după caz, dispune inițierea negocierii și semnării acordurilor bilaterale privind stocurile de urgență, în condițiile legislației aplicabile tratatelor internaționale.

Articolul 4. Consiliul pentru Securitatea Aprovizionării cu Produse Petroliere

(1) În scopul examinării riscurilor și vulnerabilităților aferente securității aprovizionării cu produse petroliere și formulării recomandărilor privind măsurile necesare pentru prevenirea și gestionarea disfuncționalităților majore în aprovizionarea cu produse petroliere, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei instituie Consiliul pentru Securitatea Aprovizionării cu Produse Petroliere, denumit în continuare Consiliu, ca organ consultativ.

(2) Consiliul are următoarele atribuții:

a) examinează informațiile privind circumstanțele care indică riscul apariției sau survenirea unei disfuncționalități majore în aprovizionarea cu produse petroliere;

b) formulează recomandări către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei privind măsurile necesare pentru prevenirea disfuncționalităților majore în aprovizionarea cu produse petroliere sau, după caz, pentru limitarea efectelor acestora și normalizarea aprovizionării;

c) examinează proiectul Planului de intervenții și propunerile de actualizare a acestuia și formulează recomandări asupra acestora;

d) examinează informațiile privind implementarea măsurilor adoptate de autoritățile competente în domeniul securității aprovizionării cu produse petroliere și formulează recomandări în limita rolului său consultativ.

(3) Componenta Consiliului și Regulamentul privind organizarea și funcționarea acestuia se aprobă prin ordin de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei.

(4) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei asigură lucrările de secretariat ale Consiliului.

(5) Activitatea desfășurată în calitate de membru al Consiliului nu se remunerează.

Articolul 5. Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei

(1) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei asigură elaborarea, promovarea, coordonarea și monitorizarea politicilor publice în domeniul securității aprovizionării cu produse petroliere și al stocurilor de urgență și exercită următoarele atribuții:

a) elaborează și promovează politica de stat și direcțiile prioritare pentru securitatea aprovizionării a Republicii Moldova cu produse petroliere și monitorizează implementarea acesteia;

b) elaborează și prezintă Guvernului spre aprobare Planul de intervenții și Planul de acțiuni și monitorizează implementarea acestora;

c) elaborează și prezintă Guvernului spre aprobare actele necesare pentru crearea sau, după caz, desemnarea ECS, inclusiv regulamentul/statutul acesteia ori condițiile de desemnare, după caz;

d) determină și prezintă Guvernului spre aprobare nivelul minim anual al stocurilor de urgență, cantitatea și structura stocurilor de urgență ale ECS;

e) determină cotele individuale aferente obligației de stocare și stabilește cantitățile de stocuri care revin importatorilor obligați;

f) propune Guvernului, în caz de necesitate, inițierea negocierii, încheierea sau aprobarea acordurilor bilaterale privind stocurile de urgență și participă, în limita competențelor, la negocierea și semnarea acestora;

g) aprobă deținerea stocurilor de urgență în străinătate de către titularii obligației de stocare, în condițiile prezentei legi și ale acordurilor bilaterale privind stocurile de urgență;

h) elaborează și prezintă Guvernului spre aprobare Metodologia de calcul a aportului pentru stocurile de urgență;

i) determină și prezintă Guvernului spre aprobare cuantumul aportului pentru stocurile de urgență, inclusiv cuantumul contribuției pentru ECS și cuantumul compensației pentru importatorii obligați;

j) aprobă cerințele generale privind condițiile de depozitare a stocurilor de urgență pe teritoriul Republicii Moldova și în afara acesteia;

k) informează Centrul Național de Management al Crizelor despre existența unor circumstanțe care indică probabilitatea survenirii sau survenirea unor disfuncționalități majore în aprovizionarea cu produse petroliere și înaintează propuneri privind măsurile necesare;

l) asigură, la nivel sectorial, coordonarea și monitorizarea implementării măsurilor adoptate de autoritățile competente în condițiile prezentei legi și ale Legii nr. 248/2025 privind managementul situațiilor de criză;

m) elaborează și prezintă Guvernului spre aprobare proiectul Regulamentului privind particularitățile procedurale aplicabile achiziției, înstrăinării produselor petroliere și contractării serviciilor de stocare de către ECS;

n) propune Guvernului constituirea stocurilor specifice, elaborează proiectul hotărârii corespunzătoare, precum și prezintă Guvernului spre aprobare modelele registrului general cu privire la stocurile specifice și ale registrului general cu privire la stocurile de urgență, precum și regulamentul de organizare și funcționare ale registrelor respective;

o) colectează, analizează și asigură schimbul de date privind aprovizionarea cu produse petroliere și stocurile de urgență cu Biroul Național de Statistică, Serviciul Vamal, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, ECS, alte autorități publice și instituții competente;

p) supraveghează activitatea ECS, inclusiv modul de realizare de către aceasta a obligațiilor privind constituirea, menținerea, reînnoirea, restabilirea și gestionarea stocurilor de urgență, și a stocurilor specifice;

q) elaborează și prezintă Secretariatului Comunității Energetice informații statistice cu privire la stocurile specifice în modul și termenele stabilite în prezenta lege;

r) cooperează cu organizațiile internaționale și cu autoritățile competente ale altor state în domeniul securității aprovizionării cu produse petroliere, inclusiv în cazul disfuncționalităților majore în aprovizionare;

s) reprezintă Republica Moldova, în limita competențelor sale prin participarea la lucrările organismelor profesionale și consultative ale organizațiilor internaționale specializate în securitatea aprovizionării cu produse petroliere;

t) elaborează și prezintă Guvernului spre aprobare proiectul actului normativ privind modalitatea de calcul și de plată a contribuției pentru ECS.

(2) Biroul Național de Statistică, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, ECS, alte autorități publice și instituții competente colaborează cu organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei și prezintă informații necesare pentru exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1).

(3) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei asigură protecția informațiilor cu accesibilitate limitată, obținute în exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege.

(4) Schimbul de date în sensul prezentei legi este realizat în conformitate cu prevederile Legii nr. 142/2018 cu privire la schimbul de date și interoperabilitate.

Articolul 6. Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică

(1) În domeniul securității aprovizionării cu produse petroliere și al constituirii stocurilor de urgență, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică (în continuare – *ANRE*) are următoarele atribuții:

a) eliberează, prelungește, reperfectează, suspendă, reia valabilitatea sau retrage autorizațiile pentru desfășurarea activității de stocare a stocurilor de urgență, eliberează copii de pe acestea;

b) monitorizează activitatea operatorilor instalațiilor de stocare autorizate;

c) efectuează schimb de date individuale și agregate privind aprovizionarea cu produse petroliere cu organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, cu Serviciul Vamal și cu ECS;

d) supraveghează realizarea de către titularii obligației de stocare menționate la art. 22 alin. (1) a obligației ce le revine cu privire la constituirea și menținerea stocurilor de urgență create și menținute pe teritoriul Republicii Moldova;

e) supraveghează realizarea de către titularii de licență pentru importul și comercializarea cu ridicata a benzinei și motorinei menționate la art. 22 alin. (1) a obligației ce le revine cu privire la constituirea și menținerea stocurilor de urgență în afara hotarelor Republicii Moldova, care sunt stocate pe teritoriul țării respective, în conformitate cu acordurile încheiate în acest sens;

f) supraveghează constituirea și menținerea stocurilor de urgență ale altor țări, care sunt stocate pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu acordurile bilaterale încheiate în acest sens;

g) efectuează, în conformitate cu prezenta lege, Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică și Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat, controale la importatorii obligați și la operatorii instalațiilor de stocare autorizate în condițiile art. 15 alin. (1), pentru a verifica respectarea obligațiilor ce le revin acestora în conformitate cu prezenta lege;

h) constată încălcările prevăzute de prezenta lege și aplică sancțiuni financiare în cazurile prevăzute de aceasta;

(2) În exercitarea atribuțiilor de control prevăzute de prezenta lege, importatorii obligați și operatorii instalațiilor de stocare autorizate sunt obligați să asigure reprezentanților împuterniciți ai ANRE accesul la sediile, punctele de lucru și instalațiile de stocare, precum și la documentele, registrele, evidențele și informațiile relevante pentru obiectul și scopul controlului, în condițiile legii.

(3) ANRE asigură protecția informațiilor cu accesibilitate limitată și a datelor cu caracter personal obținute în exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezentul articol, în conformitate cu legislația aplicabilă.

Articolul 7. Entitatea centrală de stocare

(1) În scopul constituirii și gestionării unei părți din stocurile de urgență Guvernul creează sau desemnează ECS. În cazul creării, ECS este persoană juridică de drept public, autonomă, care activează în baza principiului non-profit și se finanțează în condițiile prezentei legi, fără alocării de la bugetul de stat și deține conturi deschise în contul unic trezorerial al Ministerului Finanțelor. Funcția de fondator al ECS, în numele Guvernului, este exercitată de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei.

(2) ECS exercită următoarele atribuții în domeniul securității aprovizionării cu produse petroliere:

a) cumpără, vinde, menține, reînnoiește și restabilește produse petroliere în scopul constituirii și restabilirii stocurilor de urgență, inclusiv a stocurilor specifice;

b) acordă asistență organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei la elaborarea Planului de intervenții și a Planului de acțiuni;

c) colectează plățile datorate ECS în condițiile art. 33;

d) asigură disponibilitatea capacităților de stocare pe termen lung;

e) gestionează stocurile de urgență;

f) asigură verificarea cantitativă și calitativă a stocurilor sale de urgență de către o entitate de inspecție acreditată, în condițiile prezentei legi;

g) gestionează și menține registrul general cu privire la stocurile specifice în condițiile stabilite în prezenta lege;

h) raportează lunar organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei cuantumul stocurilor de urgență și al celor specifice;

i) asigură, în orice moment, în condițiile legii, accesibilitatea și disponibilitatea stocurilor de urgență, a stocurilor specifice, precum și punerea lor în circulație pentru utilizare în cazurile stabilite în prezenta lege și în Planul de intervenții;

j) eliberează stocurile de urgență pe piață în cazul unei disfuncționalități majore în aprovizionare cu produse petroliere, conform deciziei Comisiei Naționale de Management al Crizelor;

k) deține stocurile de urgență ale altor țări care sunt stocate pe teritoriul Republicii Moldova în conformitate cu acordurile bilaterale privind stocurile de urgență;

l) procesează și analizează datele privind structura și cantitatea stocurilor comerciale și de urgență;

m) cooperează cu entitățile centrale de stocare ale Statelor Membre ale Uniunii Europene și ale țărilor Părți ale Comunității Energetice;

n) cooperează cu agenții, organisme și/sau entități energetice din țară și internaționale;

o) participă în limitele competențelor sale la lucrările organismelor profesionale și consultative ale organizațiilor internaționale specializate în securitatea aprovizionării cu produse petroliere;

p) asigură, în condițiile prezentei legi, ale regulamentului/statutului ECS și ale planului anual de activitate și financiar, achiziționarea, construirea, reconstruirea, modernizarea sau recondiționarea instalațiilor de stocare necesare pentru depozitarea și gestionarea stocurilor de urgență.

(3) Pentru desfășurarea de către ECS a activităților prevăzute la alin. (2) lit. a), nu este necesară deținerea licenței de import și comercializare cu ridicata a benzinei și motorinei. Stocurile deținute de ECS pot fi menținute în regim care permit amânarea achitării drepturilor de import, iar în raport cu ECS se aplică principiul prevăzut la art. 98 alin. (7) din Codul vamal.

(4) ECS exercită toate activitățile prevăzute la alin. (2) în baza principiului de activitate non-profit.

(5) Modul de organizare și funcționare a ECS se stabilește prin regulament/statutul acesteia, în cazul creării, sau prin actul de desemnare și condițiile aferente, în cazul desemnării unei entități existente. Regulamentul/Statutul ECS sau, după caz, actul de desemnare și condițiile aferente reglementează inclusiv modul de elaborare, aprobare, revizuire și executare a planului anual de activitate și financiar.

(6) Activitatea ECS se finanțează fără alocații de la bugetul de stat, din contribuția pentru ECS, din aportul pentru stocurile de urgență plătit către ECS în cazurile prevăzute de prezenta lege, precum și din alte surse prevăzute de prezenta lege. Fondurile generate din vânzarea stocurilor de urgență sunt venituri ale ECS și pot fi utilizate exclusiv pentru achiziționarea repetată a stocurilor de urgență și/sau a stocurilor specifice și pentru activitățile ECS prevăzute de prezenta lege. În cazul în care ECS realizează un excedent de venituri peste cheltuielile sale în perioada de gestiune, soldurile mijloacelor financiare disponibile sunt accesibile pentru utilizare de ECS și urmează a fi utilizate integral pentru îndeplinirea atribuțiilor ECS, în conformitate cu prezenta lege și Regulamentul/Statutul ECS.

(7) Achiziția de către ECS a produselor petroliere și a serviciilor de stocare necesare constituirii, menținerii, reînnoirii și restabilirii stocurilor de urgență se realizează în conformitate cu prevederile actelor normative din domeniul achizițiilor publice și potrivit Regulamentului privind particularitățile procedurale aplicabile achiziției, înstrăinării produselor petroliere și contractării serviciilor de stocare de către ECS, aprobat de Guvern, cu respectarea principiilor transparenței, concurenței, tratamentului egal și utilizării eficiente a resurselor financiare.

(8) ECS poate atrage experți cu experiență în domeniul industriei petroliere, în special în comerțul, logistica și stocarea produselor petroliere, și în sectorul financiar pentru a-și îndeplini atribuțiile în conformitate cu prezenta lege.

Salariații își exercită drepturile și obligațiile în conformitate cu actele normative din domeniul muncii și cu Regulamentul/Statutul ECS.

Capitolul III

ACȚIUNI DE PREGĂTIRE PENTRU SITUAȚII DE DISFUNȚIONALITATE MAJORĂ ÎN APROVIZIONAREA CU PRODUSE PETROLIERE

Articolul 8. Planul de intervenții

(1) Guvernul, la propunerea organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, aprobă Planul de intervenții care descrie activități și măsuri pentru gestionarea situațiilor de criză în cazul disfuncționalităților majore în aprovizionare cu produse petroliere.

(2) Planul de intervenții prevăzut la alin. (1) include în special:

a) măsurile aplicabile în cazul disfuncționalităților majore în aprovizionarea cu produse petroliere, precum și metodele și procedurile de implementare a acestora, în condițiile prezentei legi și ale Legii nr. 248/2025 privind managementul situațiilor de criză;

b) procedura punerii în circulație total sau parțial a stocurilor de urgență;

c) procedura de notificare și comunicare, în cazul disfuncționalităților majore în aprovizionarea cu produse petroliere, a Centrului Național de Management al Crizelor, organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, ANRE, ECS, Serviciului Vamal, importatorilor obligați, operatorilor instalațiilor de stocare, precum și a altor autorități publice și entități relevante;

d) modalitatea de participare a Republicii Moldova la acțiuni internaționale coordonate privind eliberarea stocurilor de urgență, în temeiul Tratatului de constituire a Comunității Energetice, al deciziilor adoptate de instituțiile competente ale Comunității Energetice sau al altor tratate ori acorduri internaționale la care Republica Moldova este parte.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (2) lit. a) și b) includ următoarele:

a) obligația de a transmite mai frecvent datele, precum și a formei și conținutului acestora;

b) punerea în circulație total sau parțial a stocurilor de urgență, după caz a stocurilor specifice;

c) restricții privind programul de lucru al stațiilor de alimentare cu produse petroliere;

d) atribuirea priorității aprovizionării cu produse petroliere pe anumite categorii de consumatori;

e) atribuirea priorității aprovizionării cu produse petroliere pe anumite categorii de consumatori, inclusiv pentru asigurarea continuității producerii energiei electrice și/sau termice și a altor servicii esențiale.

(4) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei monitorizează implementarea Planului de intervenții în cazul apariției unei disfuncționalități majore în aprovizionarea cu produse petroliere, precum și pe durata aplicării măsurilor dispuse în condițiile prezentei legi și ale Legii nr. 248/2025 privind managementul situațiilor de criză.

Articolul 9. Survenirea unei situații de disfuncționalitate majoră în aprovizionare cu produse petroliere

(1) La adresarea unuia din importatorii de produse petroliere sau a unui participant la piața produselor petroliere sau la piețele de energie, ori la sesizarea ANRE cu privire la survenirea sau posibilitatea survenirii unei disfuncționalități majore în aprovizionare cu produse petroliere, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei convoacă în ședință Consiliul pentru a evalua situația creată.

(2) În cazul în care în opinia Consiliului pe piața produselor petroliere există circumstanțe care indică probabilitatea survenirii sau survenirea disfuncționalității majore în aprovizionare cu produse petroliere, Consiliul informează organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei cu privire la circumstanțele care indică riscul apariției sau survenirea unei disfuncționalități majore în aprovizionarea cu produse petroliere și înaintează propuneri privind măsurile necesare pentru prevenirea acestora sau, după caz, pentru limitarea efectelor și normalizarea aprovizionării.

(3) La propunerea Consiliului, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei informează Centrul Național de Management al Crizelor despre existența unor circumstanțe care indică probabilitatea survenirii sau survenirea unei disfuncționalități majore în aprovizionarea cu produse petroliere și înaintează propuneri privind măsurile corespunzătoare.

(4) Centrul Național de Management al Crizelor examinează informațiile și propunerile transmise în condițiile alin. (3), le sistematizează și le valorifică pentru fundamentarea propunerilor înaintate, după caz, înaintează Comisiei Naționale de Management al Crizelor propuneri privind opțiunile strategice de răspuns și măsurile necesare pentru prevenirea, limitarea efectelor sau înlăturarea disfuncționalității majore în aprovizionarea cu produse petroliere, în conformitate cu Legea nr. 248/2025 privind managementul situațiilor de criză, cu prezentul capitol și cu Planul de intervenții.

(5) Comisia Națională de Management al Crizelor, pe baza propunerilor Centrului Național de Management al Crizelor și cu asistența organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, asigură coordonarea strategică a acțiunilor ce urmează a fi întreprinse de ECS, de titularii de licență pentru importul și comercializarea cu ridicata a benzinei și motorinei, de alți participanți la piața produselor petroliere, precum și a acțiunilor Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, ale organelor și autorităților

administrației publice centrale și ale altor autorități publice, în condițiile Legii nr. 248/2025 privind managementul situațiilor de criză.

(6) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei informează, la cerere, Secretariatul Comunității Energetice cu privire la Planul de intervenții și aranjamentele organizatorice corespunzătoare în termen de 15 zile de la data primirii unei astfel de cereri.

Capitolul IV

STOCURILE DE URGENȚĂ ȘI STOCURILE SPECIFICE.

NIVELUL MINIM, STRUCTURA ȘI FORMA DE CONSTITUIRE.

STOCAREA PRODUSELOR PETROLIERE

Secțiunea 1

Stocurile de urgență și stocurile specifice.

Stocarea produselor petroliere

Articolul 10. Nivelul minim al stocurilor de urgență

(1) Stocurile de urgență se creează și se mențin la un nivel care corespunde cel puțin cu cantitatea produselor petroliere aferentă mediei zilnice a importurilor nete pentru 90 de zile sau mediei zilnice a consumului intern de produse petroliere pentru 61 de zile în cursul anului calendaristic precedent, oricare dintre cele două cantități este mai mare.

(2) Nivelul minim al stocurilor de urgență prevăzut la alin. (1) se stabilește treptat, în conformitate cu art. 27 și art. 39 alin. (10), urmând a fi atins integral până la data de 30 iunie 2034.

(3) Nivelul minim al stocurilor de urgență prevăzut la alin. (1) pentru anul curent comparativ cu anul precedent, se ajustează la data de 1 iulie a anului curent și se menține până la data de 30 iunie a anului viitor.

(4) Media zilnică a importurilor nete și media zilnică a consumului intern, prevăzute la alin. (1) se calculează pe baza echivalentului de importuri a țițeiului și a echivalentului de consum intern al țițeiului în cursul anului calendaristic precedent, în conformitate cu metodele și procedurile stabilite în anexa nr. 1 și anexa nr. 4.

(5) Nivelul minim al stocurilor de urgență prevăzut la alin. (1) pe care Republica Moldova trebuie să îl dețină, se calculează de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei pe baza datelor colectate în conformitate cu art. 18, precum și în conformitate cu metodele și principiile stabilite în anexele nr. 1-5.

(6) Calculul nivelului stocurilor de urgență deținute, exprimat în tone echivalent petrol, se efectuează în conformitate cu metodele prevăzute în anexa nr. 5. Acesta include stocurile de urgență deținute de titularii obligației de stocare în conformitate cu art. 22, precum și stocurile specifice menținute în conformitate cu art. 14.

(7) Cantitățile de produse petroliere care fac obiectul unui sechestr sau al unei măsuri executorii nu se includ în calculul prevăzut la alin. (6).

(8) Biocarburanții și aditivii se iau în considerare la calcularea obligațiilor de stocare prevăzute la alin. (1) numai în cazul în care aceștia au fost amestecați cu produsele petroliere menționate.

(9) Biocarburanții și aditivii trebuie luați în considerare la determinarea nivelurilor stocurilor de urgență deținute, dacă:

a) au fost combinați cu produsele petroliere din care constau stocurile de urgență deținute; sau

b) sunt stocați pe teritoriul Republicii Moldova și dacă, în conformitate cu legislația în vigoare, aceștia urmează să fie amestecați cu produsele petroliere din care sunt alcătuite stocurile de urgență, precum și dacă urmează a fi utilizați în transport.

(10) Biocarburanții luați în considerare la calcularea obligațiilor de stocare și la determinarea nivelurilor stocurilor de urgență deținute, trebuie să corespundă cerințelor de sustenabilitate și altor cerințe impuse în conformitate cu Legea nr. 10/2016 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile.

Articolul 11. Compoziția și forma stocurilor de urgență

(1) Stocurile de urgență sunt formate din unul sau mai multe produse petroliere astfel încât, pentru anul precedent, echivalentul în țitei al cantităților consumate aferente produselor selectate să fie de cel puțin 75 % din consumul intern, calculat potrivit metodei prevăzute în anexa nr. 4.

(2) Stocurile de urgență pot fi compuse, în orice combinație, din unul sau mai multe dintre următoarele produse: benzină de motor fără plumb (CN 2710 12 310, 2710 12 410, 2710 12 450 și 2710 12 490), motorină (CN 2710 19 310 până la 2710 19 480), kerosene (CN 2710 19 21 0 și 2710 19 25 0) cu condiția ca ponderea combinată a produselor selectate să fie de cel puțin 75 % din consumul intern determinat potrivit alin. (1). Stocurile de urgență menționate în prezentul alineat nu pot fi înlocuite cu stocuri de țitei.

(3) Guvernul aprobă anual produsele petroliere incluse în structura stocurilor de urgență, dintre produsele prevăzute la alin. (2), cu respectarea pragului prevăzut la alin. (1).

(4) Structura stocurilor de urgență în ceea ce privește cantitatea trebuie să reflecte în mod rezonabil cota de piață a produselor petroliere individuale în consumul intern al produselor petroliere în ultimii 3 ani.

(5) Stocurile de urgență de benzină fără plumb vor înlocui stocurile de gaz petrolier lichefiat, stocurile de motorină vor înlocui stocurile de păcură, precum și ale celorlalte produse petroliere.

(6) Stocurile de urgență trebuie să corespundă standardelor de calitate stabilite în actele normative care reglementează calitatea și controlul combustibililor lichizi de origine petrolieră.

(7) Stocurile de urgență se păstrează în formă materială și în formă non-materială.

Articolul 12. Stocuri de urgență în formă materială

(1) Stocurile de urgență în formă materială includ produse petroliere deținute cu titlu de proprietate de către titularii obligației de stocare.

(2) De la 1/2 (jumătate) până la 2/3 (două treimi) din stocurile de urgență deținute de către ECS în conformitate cu prevederile de la art. 22 alin. (2) urmează a fi menținute în formă materială. Această cantitate de stocuri de urgență în formă materială trebuie să fie stocată pe teritoriul Republicii Moldova și trebuie să fie disponibilă în conformitate cu art. 29.

(3) Prin derogare de la alin. (2), cantitatea minimă de stocuri de urgență în formă materială prevăzută la alin. (2) poate fi stocată în altă țară în conformitate cu Articolul 28, în cazul în care pe teritoriul Republicii Moldova nu există capacități funcționale de stocare disponibile.

(4) Stocurile de urgență în formă materială deținute de ECS care depășesc obligația de constituire prevăzută la art. 22 alin. (2) pot fi stocate pe teritoriul unei alte țări în conformitate cu art. 28.

(5) Pierderile aferente stocurilor de urgență deținute de către ECS, rezultate din manipulare, depozitare, evaporare și din alte variații cantitative inerente operațiunilor tehnologice, se admit în limitele stabilite pentru produsele petroliere potrivit cadrului normativ fiscal și tehnic aplicabil. Determinarea acestor pierderi se efectuează în volum convertit la +15 °C. Diferențele cantitative care depășesc limitele admisibile se consideră lipsuri.

(6) Stocurile de urgență în formă materială deținute de importatorii obligați, pot fi depozitate pe teritoriul Republicii Moldova și/sau pe teritoriul unei alte țări în condițiile art. 28 alin. (1) și (2).

Articolul 13. Stocuri de urgență în formă non-materială

(1) Stocurile de urgență în formă non-materială au la bază contracte care prevăd un drept, dar nu și o obligație de a cumpăra produse petroliere după criterii prestabilite într-o anumită perioadă de timp.

(2) Prin încheierea contractului prevăzut la alin. (1), titularul obligației de stocare poate delega, integral sau parțial, obligația de stocare uneia sau mai multor persoane juridice, entități centrale de stocare ale altor state care dispun de stocuri excedentare de produse petroliere ori de capacități de stocare disponibile.

(3) Titularul obligației de stocare poate încheia un contract prevăzut la alin. (1) cu o persoană juridică prevăzută la alin. (2), cu condiția că:

a) titularul obligației de stocare are dreptul exclusiv de a achiziționa cantitatea convenită de produse petroliere în caz de disfuncționalitate majoră în aprovizionare cu produse petroliere;

b) produsele petroliere care fac obiectul contractului respectiv au fost stocate și puse la dispoziție în conformitate cu Articolul 29 alin. (1) și sunt

disponibile pentru livrare titularului obligației de stocare pe toată durata contractului.

(4) Pe teritoriul Republicii Moldova pot fi deținute stocuri de urgență în formă non-materială, cu condiția ca această delegare să fie comunicată în prealabil organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, atât de titularul obligației de stocare, cât și de persoana juridică care deține stocuri excedentare, în conformitate cu Articolul 28 alin. (2). Fiecare delegare pentru deținerea în afara teritoriului Republicii Moldova va fi autorizată în prealabil atât de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, cât și de țara pe teritoriul căreia urmează să fie deținute stocurile de urgență.

(5) În cazul în care Comisia Națională de Management al Crizelor decide în privința punerii în circulație total sau parțial a stocurilor de urgență, titularul obligației de stocare trebuie, în termen de 15 zile de la adoptarea deciziei respective, să își exercite opțiunea și să achiziționeze produsele petroliere care fac obiectul contractului pentru stocuri de urgență în forma non-materială și să înceapă plasarea lor pe piața națională. În caz contrar, acest titular al obligației de stocare trebuie să cedeze dreptul de a cumpăra produsele petroliere care fac obiectul contractului pentru stocuri de urgență în forma non-materială pe care l-a încheiat către ECS sau altă entitate energetică desemnată de organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei.

(6) În cazul stabilit la alin. (5), vânzătorul de produse petroliere vinde cantitățile contractate de produse petroliere către titularul obligației de stocare sau către ECS/entitatea energetică autorizată de organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, în conformitate cu termenii contractului.

(7) Contractul pentru stocurile de urgență în forma non-materială trebuie să includă prevederi privind:

- a) drepturile și obligațiile reciproce prevăzute la alin. (3)-(6);
- b) cantitatea și tipul produselor petroliere care fac obiectul contractului;
- c) amplasarea exactă a instalațiilor de stocare în care sunt stocate pe durata contractului produsele petroliere care fac obiectul contractului;
- d) prețul lunar al contractului;
- e) modalitatea de determinare a prețului de cumpărare la care titularul obligației de stocare are dreptul de a achiziționa produse petroliere;
- f) modalitatea și capacitatea de încărcare a produselor petroliere în cazul achiziției, în conformitate cu art. 28 alin (2);
- g) prevederi privind disponibilitatea, în conformitate cu art. 29 alin (1);
- h) prevederi privind controlul calității și al cantității, în conformitate cu art. 30;
- i) perioada de valabilitate a contractului.

(8) Se admite încheierea contractelor pentru stocuri de urgență în forma non-materială pentru cantități de cel puțin 5.000 de tone metrice de produse petroliere individuale, prevăzute la art. 11 alin. (2).

(9) Contractul pentru stocuri de urgență în forma non-materială se încheie, de regulă, pe o perioadă de cel puțin 3 luni și nu mai mare de 12 luni.

Articolul 14. Stocuri specifice

(1) Guvernul, la propunerea organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, poate institui în sarcina ECS obligația de a crea și menține un nivel minim de stocuri specifice calculat în funcție de numărul de zile de consum mediu zilnic, sub formă de stocuri materiale, care urmează să fie achiziționate sau care sunt deja achiziționate de ECS.

(2) Stocurile specifice se constituie și se mențin de către ECS în condițiile prevăzute în hotărârea Guvernului, care prevede:

- a) categoriile de produse petroliere pentru care urmează să se constituie stocurile specifice;
- b) nivelul stocurilor specifice;
- c) perioada pentru care urmează să fie menținute stocurile specifice.

(3) Stocurile specifice pot fi constituite exclusiv din una sau mai multe dintre următoarele categorii de produse energetice, definite în anexa nr. 3: etan, gaz petrolier lichefiat, benzină auto, benzină pentru aviație, combustibil de tip benzină pentru turboreactoare, carburant de tip kerosen pentru turboreactoare, alte tipuri de kerosen, motorină, păcură, white spirit și SBP, lubrifianți, bitum, ceară de parafină și cocs de petrol, cu condiția ca ponderea totală combinată a produselor selectate, exprimată în echivalent petrol, să fie de cel puțin 75 % din consumul intern calculat în conformitate cu anexa nr. 4.

(4) Cantitățile de produse petroliere prevăzute la alin. (3) se calculează prin multiplicarea cu 1,2 a volumului agregat al livrărilor interne brute de produse petroliere selectate pentru constituirea stocurilor specifice. Suma livrărilor interne brute a produselor petroliere în cauză nu include cantitățile de buncăraj.

(5) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei notifică Secretariatul Comunității Energetice cu privire la constituirea stocurilor specifice, în termen de 15 zile de la data aprobării hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (2), dar nu mai târziu de data începerii perioadei pentru care acestea urmează să fie menținute. Notificarea include nivelul stocurilor specifice, categoriile de produse petroliere, exprimate în număr de zile din consumul mediu zilnic calculat în echivalent țiței, locul depozitării și perioada pentru care stocurile specifice urmează să fie menținute. Orice modificare a nivelului, categoriilor de produse petroliere, locului depozitării sau perioadei de menținere a stocurilor specifice se notifică Secretariatului Comunității Energetice în termen de 15 zile de la data aprobării modificării respective.

(6) Lista categoriilor de produse petroliere pentru care Republica Moldova se obligă să mențină stocuri specifice se aprobă pentru cel puțin un an și poate fi modificată numai cu efect din prima zi a lunii iulie.

Articolul 15. Operatorii instalațiilor de stocare

(1) Activitatea de stocare a produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență se desfășoară numai de către operatorii instalațiilor de stocare autorizați de ANRE, în condițiile prezentului articol.

(2) Pentru obținerea autorizației de desfășurare a activității prevăzute la alin. (1), solicitantul trebuie să întrunească cumulativ următoarele condiții:

a) să fie înregistrat în Republica Moldova și să prezinte document confirmativ în acest sens;

b) să dețină, cu titlu de proprietate, posesie sau folosință, ori să exploateze în temei legal o instalație de stocare, pentru care se solicită autorizația;

c) instalația de stocare să fie înregistrată în Registrul de stat al obiectivelor industriale și al instalațiilor tehnice potențial periculoase, în condițiile legislației privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase;

d) instalația de stocare să fie echipată cu sisteme automatizate de măsurare, monitorizare și colectare a datelor, care să asigure evidența și trasabilitatea stocurilor de urgență, inclusiv a operațiunilor de recepție, stocare și livrare, vizualizarea în timp real a cantităților depozitate și păstrarea datelor aferente pentru o perioadă de cel puțin 5 ani;

e) rezervoarele și mijloacele de măsurare utilizate pentru recepția, stocarea și livrarea stocurilor de urgență să respecte cerințele tehnice și metrologice prevăzute de legislația aplicabilă, iar mijloacele de măsurare să fie integrate în sistemele prevăzute la lit. d);

f) să dispună de posibilitatea tehnică de asigurare a accesului de la distanță pentru ANRE și ECS la sistemele prevăzute la lit. d), în condițiile legii;

g) să dispună de personal calificat pentru desfășurarea activității de stocare a produselor petroliere, proceduri operaționale și capacități tehnice suficiente pentru a asigura recepția, păstrarea, integritatea, încărcarea, descărcarea, disponibilitatea și accesibilitatea fizică a stocurilor de urgență în orice moment;

h) să dispună de proceduri interne aprobate și mijloace tehnice necesare pentru recepția, depozitarea, monitorizarea și menținerea calității produselor petroliere depozitate în calitate de stocuri de urgență și pentru prevenirea riscurilor generale și a riscurilor de scurgere.

(2¹) Suplimentar documentelor prevăzute de Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, solicitantul prezintă următoarele documente:

a) pașapoartele tehnice ale rezervoarelor utilizate pentru stocarea stocurilor de urgență;

b) tabelele de calibrare metrologică valabile ale rezervoarelor;

c) certificatele de verificare metrologică valabile pentru mijloacele de măsurare utilizate la recepția și livrarea produselor petroliere;

d) lista mijloacelor de măsurare utilizate la recepție, stocare și livrare, cu indicarea punctelor de măsurare;

e) descrierea funcțională a sistemelor automatizate de măsurare, monitorizare și colectare a datelor;

f) schema de integrare a mijloacelor de măsurare în sistemele prevăzute la alin. (2) lit. e);

g) descrierea modului de asigurare a accesului de la distanță pentru Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică și ECS la sistemele prevăzute la alin. (2) lit. e);

h) descrierea capacităților tehnice ale instalațiilor de încărcare și descărcare;

i) copia deciziei Consiliului pentru Examinarea Investițiilor de Importanță pentru Securitatea Statului privind aprobarea prealabilă a investiției, în cazurile prevăzute de Legea nr. 174/2021 privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului.

(3) Autorizația de desfășurare a activității de stocare a stocurilor de urgență se eliberează pe un termen de 5 ani. Procedura de eliberare, de prelungire, de reperfectare, de suspendare, de reluare a valabilității și de retragere a autorizației pentru desfășurarea activității de stocare se realizează potrivit prezentului articol și Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător. Termenul de examinare a cererii privind eliberarea sau prelungirea autorizației este de cel mult 20 de zile lucrătoare de la data depunerii cererii la ANRE.

(4) Operatorul instalației de stocare autorizat este obligat să notifice ANRE, în termen de 5 zile lucrătoare de la data survenirii, despre orice modificare care poate afecta desfășurarea activității autorizate, inclusiv modificările privind:

a) dreptul de proprietate, posesie, folosință sau exploatare asupra instalației de stocare;

b) capacitatea de stocare autorizată;

c) starea tehnică sau funcțională a instalației de stocare;

d) sistemele automatizate de măsurare, monitorizare și colectare a datelor;

e) mijloacele de măsurare utilizate la recepția, stocarea și livrarea produselor petroliere;

f) accesul de la distanță al ANRE și ECS la sistemele prevăzute la alin. (2) lit. g);

g) înregistrarea instalației în Registrul de stat al obiectivelor industriale și al instalațiilor tehnice potențial periculoase;

h) capacitatea operatorului de a asigura disponibilitatea și accesibilitatea fizică a stocurilor de urgență.

(5) ANRE retrage autorizația pentru desfășurarea activității de stocare a stocurilor de urgență în cazul în care:

a) operatorul instalației de stocare nu mai întrunește condițiile care au stat la baza eliberării autorizației;

b) operatorul instalației de stocare nu a înlăturat, în termenul stabilit de ANRE, încălcările care au determinat suspendarea autorizației;

c) se constată că autorizația a fost obținută în baza unor informații sau documente false, incomplete ori inexacte;

d) operatorul instalației de stocare nu mai poate asigura menținerea stocurilor de urgență în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(6) ANRE suspendă autorizația pentru desfășurarea activității de stocare a stocurilor de urgență în cazul în care:

a) operatorul instalației de stocare autorizat solicită suspendarea autorizației;

b) operatorul instalației de stocare autorizat nu execută, în termenul stabilit de ANRE, prescripțiile privind înlăturarea încălcărilor constatate;

c) operatorul instalației de stocare autorizat nu îndeplinește temporar obligația de a asigura accesul ANRE și, după caz, al ECS la datele și sistemele de măsurare, monitorizare și colectare a datelor aferente stocurilor de urgență.

Secțiunea a 2-a

Evidența stocurilor de produse petroliere. Raportarea. Transparența

Articolul 16. Registrul general cu privire la stocurile de urgență

(1) Datele privind stocurile de urgență, cu excepția stocurilor specifice, se păstrează în Registrul general cu privire la stocurile de urgență.

(2) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei poate delega ECS sarcini administrative și tehnice în scopul întocmirii și menținerii Registrului general cu privire la stocurile de urgență.

(3) Registrul general cu privire la stocurile de urgență trebuie să conțină informații cu privire la:

a) cantitatea și calitatea stocurilor de urgență constituite, pe categorii desemnate de produse petroliere;

b) contractele de stocare a stocurilor de urgență în formă materială;

c) contractele pentru stocurile de urgență în formă non-materială;

d) instalațiile de stocare în care sunt depozitate stocurile de urgență, cu specificarea cantităților stocate, precum și a informațiilor cu privire la adresa instalațiilor de stocare, numele proprietarilor și/sau al operatorilor instalației de stocare, termenul pentru care au fost încheiate contractele de stocare sau dreptul contractual, numele și sediul proprietarilor produselor petroliere care fac obiectul contractelor respective, etichetele rezervoarelor în care se stochează stocurile de urgență, capacitatea nominală și reală a rezervoarelor în care sunt depozitate stocurile de urgență, starea de depozitare (în antrepozite vamale, în zone libere sau prin aplicarea unui alt regim vamal indiferent dacă permit amânarea achitării drepturilor de import), precum și cu privire la capacitatea de descărcare și

încărcare și accesul la instalația de stocare, pe cale feroviară, terestră, navală sau prin conductă.

(4) Titularul obligației de stocare trebuie să transmită organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei datele și documentele prevăzute la alin. (3) necesare pentru ținerea Registrului general cu privire la stocurile de urgență până la data de 1 iulie pentru anul în curs. Titularul obligației de stocare trebuie să informeze organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei cu privire la orice modificare a datelor în termen de 10 zile lucrătoare de la producerea acestei modificări.

(5) Importatorii obligați care mențin stocuri de urgență sau au încheiat contracte pentru stocurile de urgență în formă non-materială, la solicitarea organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei sau, după caz, a ECS, în termen de 10 zile lucrătoare de la recepționarea solicitării, transmit informațiile și documentele necesare pentru evidența stocurilor de urgență și pentru întocmirea informațiilor aferente Registrului general cu privire la stocurile de urgență.

(6) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei întocmește un extras din Registrul stocurilor de urgență până la data de 15 februarie a anului curent pentru anul precedent, în care indică informații privind cantitatea și tipul stocurilor de urgență înscrise în Registrul respectiv până la data de 31 decembrie a anului precedent.

(7) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei transmite extrasul prevăzut la alin. (6) Secretariatului Comunității Energetice până la data de 25 februarie a anului curent pentru anul precedent.

(8) La cererea Secretariatului Comunității Energetice, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei îi transmite acestuia, în termen de 15 zile calendaristice de la primirea cererii, o copie a Registrului general cu privire la stocurile de urgență, cu excluderea informațiilor cu accesibilitate limitată privind localizarea exactă a stocurilor de urgență. Solicitățile respective pot fi formulate pentru o perioadă de cel mult 5 ani de la data la care se referă datele solicitate.

(9) În cazul verificării de către Secretariatul Comunității Energetice a nivelului de pregătire al Republicii Moldova pentru situațiile de disfuncționalitate majoră în aprovizionare cu produse petroliere și al stocurilor aferente, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei pune la dispoziția reprezentanților sau experților autorizați ai Secretariatului, în termen de o săptămână de la notificarea verificării, datele sensibile privind localizarea exactă a stocurilor, cu respectarea regimului de protecție aplicabil acestor informații.

Articolul 17. Registrul general cu privire la stocurilor specifice

(1) Datele privind stocurile specifice se păstrează în Registrului general cu privire la stocurile specifice, care se actualizează de către ECS.

(2) Registrul stocurilor specifice trebuie să conțină informații cu privire la:

a) cantitatea și calitatea stocurilor specifice stocate pe categorii desemnate de produse petroliere;

b) contractele de stocare a stocurilor specifice;

c) instalațiile de stocare în care sunt stocate stocurile specifice cu cantitățile de stocuri specifice stocate (adresa instalației de stocare, numele proprietarului și/sau a operatorului instalației de stocare, termenul pentru care s-a încheiat contractul de stocare, categoria de produs, etichetele rezervoarelor în care este stocat stocul specific, capacitatea nominală și reală a rezervoarelor în care este depozitat stocul specific, starea depozitării (în antrepozite vamale, în zonele libere sau prin aplicarea unui alt regim vamal din țara unde sunt menținute stocurile de urgență și care permite amânarea achitării drepturilor de import), capacitatea de descărcare și încărcare și accesul la instalația de stocare, pe cale feroviară, terestră, navală sau prin conductă.

(3) La solicitarea ECS, persoanele juridice care stochează stocuri specifice transmit acesteia, în termen de 10 zile lucrătoare, informațiile și documentele necesare pentru evidența stocurilor specifice și pentru ținerea Registrului general cu privire la stocurile specifice.

(4) Până la data de 31 ianuarie a anului curent ECS este obligată să prezinte organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei o copie integrală a Registrului general cu privire la stocurile specifice actualizat la ultima zi a anului calendaristic precedent.

(5) La solicitarea Secretariatului Comunității Energetice, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei transmite copia Registrului general cu privire la stocurile specifice în termen de 15 zile calendaristice de la data recepționării solicitării cu excluderea informațiilor cu accesibilitate limitată privind localizarea exactă a stocurilor de urgență.

(6) La solicitarea Secretariatului Comunității Energetice, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei transmite copia Registrului general cu privire la stocurile specifice, în termen de 15 zile calendaristice de la data recepționării solicitării, cu excluderea informațiilor cu accesibilitate limitată privind localizarea exactă a stocurilor specifice.

Articolul 18. Colectarea și raportarea datelor în scopul creării stocurilor de urgență

(1) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei colectează lunar date privind produsele energetice prevăzute în anexa nr. 3, în contextul exercitării atribuțiilor sale de monitorizare, precum și pentru calculul importurilor nete și a consumului zilnic, determinarea nivelului minim al stocurilor de urgență, determinarea obligației individuale de stocare a titularilor obligației de stocare și întocmirea rezumatelor statistice lunare privind consumul intern și nivelul stocurilor aferente produselor energetice prevăzute în anexa nr. 3.

(2) Entitățile energetice care importă, exportă sau stochează materii prime pentru rafinare și/sau produse energetice prevăzute în anexa nr. 2 și anexa nr. 3

prezintă organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei cel târziu până la data de 10 a lunii curente, datele individuale aferente lunii precedente cu privire la:

a) importul, exportul, consumul de produse energetice pe piața din Republica Moldova;

b) cantitatea stocurilor de urgență și comerciale de produse energetice.

(3) Suplimentar datelor prevăzute la alin. (2), entitățile energetice care desfășoară activități de import sau de stocare a produselor petroliere sunt obligate să informeze organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei cu privire la planurile de sistare temporară sau definitivă a activității de import, a funcționării instalației de stocare sau a unei părți a acesteia, cu privire la revizia planificată și/sau modernizarea instalației de stocare, precum și despre circumstanțele relevante care afectează în mod direct și semnificativ aprovizionarea pieței produselor petroliere.

(4) Serviciul Vamal și ANRE prezintă organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei informații cu privire la importul și exportul produselor energetice prevăzute în anexa nr. 3 pe parcursul unei luni, în ultima zi lucrătoare a lunii următoare.

(5) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei transmite Biroului Național de Statistică datele prevăzute la alin. (2) și (4) pentru elaborarea și prezentarea de către acesta a rezumatelor statistice lunare agregate oficiale cu privire la piața produselor petroliere (în continuare – *rezumate statistice lunare*).

(6) Rezumatele statistice lunare se elaborează de către Biroul Național de Statistică în conformitate cu cerințele stabilite în cadrul Comunității Energetice și includ informații cu privire la stocurile de urgență după cum urmează: informații cu privire la nivelul stocurilor de urgență deținute, detalii cu privire la modul în care a fost determinat nivelul stocurilor de urgență, cantitățile de stocuri de urgență deținute pe teritoriul național și cele deținute în afara Republicii Moldova, cu indicarea Statului Membru al Uniunii Europene și/sau a țării părți a Comunității Energetice, a informațiilor cu privire la forma stocurilor de urgență deținute, cu privire la proprietarii acestora și la cererea cui au fost constituite stocurile respective.

(7) Biroul Național de Statistică prezintă rezumatele statistice lunare Secretariatului Comunității Energetice în termen de 55 de zile de la sfârșitul lunii la care se referă sau în termen de 2 luni de la o eventuală solicitare din partea Secretariatului Comunității Energetice. O astfel de solicitare poate fi formulată pentru un termen de cel mult 5 ani de la data la care se referă datele solicitate.

(8) Biroul Național de Statistică elaborează, pe baza celor 12 rezumate statistice lunare, un rezumat statistic anual agregat oficial privind stocurile de urgență și îl transmite organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei în termen de 70 de zile de la sfârșitul anului la care se referă,

pentru utilizare în procesul de analiză și monitorizare a securității aprovizionării cu produse petroliere.

(9) Metodologia de colectare și prelucrare a datelor în scopul creării stocurilor de urgență, prevăzute la alin. (2) și (3) se aprobă de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, după coordonare cu Biroul Național de Statistică.

(10) Prevederile alin. (2) și (3) nu se aplică entităților energetice care desfășoară activitatea de stocare a produselor petroliere exclusiv în rezervoarele din stațiile de alimentare cu produse petroliere.

Articolul 19. Raportul anual privind disponibilitatea și accesibilitatea stocurilor de urgență

(1) În cazul în care ECS constituie mai puțin decât 30 % din cantitatea stocurilor de urgență stabilită drept obligație de stocare din anul în curs, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei întocmește un raport anual de analiză a măsurilor luate pentru asigurarea și verificarea disponibilității și accesibilității fizice a stocurilor de urgență ale Republicii Moldova.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) va documenta, de asemenea, aranjamentele luate pentru a permite Republicii Moldova să controleze utilizarea stocurilor de urgență în cazul disfuncționalităților majore în aprovizionare cu produse petroliere.

(3) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei prezintă raportul prevăzut la alin. (1) către Secretariatul Comunității Energetice până la data de 31 ianuarie a anului în curs.

Articolul 20. Rezumate statistice ale stocurilor specifice

(1) ECS întocmește lunar un rezumat statistic al stocurilor specifice existente în ultima zi a fiecărei luni calendaristice și indică informații cu privire la titularul stocurilor specifice, locul depozitării acestora, categoriile de produse petroliere care fac obiectul stocurilor specifice, cantitățile și numărul de zile de consum mediu în anul calendaristic de referință, echivalent acestor stocuri.

(2) Rezumatul statistic lunar al stocurilor specifice include, date privind stocurile specifice ale altor state deținute pe teritoriul Republicii Moldova, pe categorii de produse petroliere, cu indicarea cantităților, a deținătorilor acestora, a statului pentru care sunt constituite și, după caz, a entității centrale de stocare care le deține.

(3) ECS transmite lunar organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei rezumatul statistic prevăzut la alin. (1) și (2), iar organul central îl transmite Secretariatului Comunității Energetice pe parcursul lunii calendaristice care urmează celei la care se referă informațiile prezentate. La solicitarea Secretariatului Comunității Energetice, organul central transmite informațiile statistice privind stocurile specifice în cel mai scurt termen posibil. O

astfel de solicitare poate viza date pentru o perioadă de cel mult 5 ani anteriori datei solicitării.

Articolul 21. Transparența datelor privind stocurile de urgență și stocurile specifice

(1) Datele agregate privind cantitatea și structura stocurilor de urgență și a stocurilor specifice stabilite în condițiile legii și distribuția teritorială a acestora (în Republica Moldova sau în străinătate) se publică pe site-ul său web oficial a organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei.

(2) Datele referitoare la locațiile individuale ale stocurilor de urgență și distribuția teritorială, clasificate pe cantități și structura stocurilor de urgență sunt confidențiale.

(3) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, ANRE, ECS, și reprezentanții acestora au obligația să se abțină de la divulgarea informațiilor oficiale cu accesibilitate limitată, care le-au fost transmise și/sau care au fost colectate de către aceștia în exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege. Orice informații cu caracter personal obținute sau dezvăluite în conformitate cu prezentul articol nu pot fi colectate, iar în caz de colectare accidentală vor fi distruse imediat și necondiționat.

Capitolul V

STABILIREA, SUPRAVEGHEREA ȘI ELIBERAREA STOCURILOR DE URGENȚĂ

Articolul 22. Titularii obligației de stocare

(1) Stocurile de urgență se constituie și se mențin de către importatorii obligați și ECS, din produsele stabilite potrivit art. 11 alin. (2), în cantitățile determinate în condițiile prezentei legi.

(2) ECS constituie și menține 1/2 (o jumătate) din cantitatea minimă de stocuri de urgență determinată potrivit art. 10 alin. (1). Cealaltă 1/2 (o jumătate) din cantitatea minimă de stocuri de urgență se constituie și se menține de către importatorii obligați, în condițiile prezentei legi.

(3) Fiecare importator obligat constituie și menține stocuri de urgență pentru produsul sau produsele prevăzute la art. 11 alin. (2), pe care le-a importat net în anul calendaristic precedent anului de stabilire a obligației de stocare, proporțional cu cota individuală aferentă obligației de stocare determinată pentru fiecare produs în parte.

(4) Suplimentar obligației de constituire a stocurilor de urgență, importatorii obligați îndeplinesc următoarele obligații:

a) cooperează cu Consiliul și organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei și acționează în conformitate cu Planul de intervenții și deciziile Comisiei Naționale de Management al Crizelor pentru

prevenirea, precum și în legătură cu gestionarea disfuncționalităților majore în aprovizionare cu produse petroliere;

b) cel târziu la data de 10 a lunii în curs, transmit organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei datele privind importul, exportul, consumul de produse petroliere pe piața din Republica Moldova și cantitatea stocurilor de urgență și a celor comerciale de produse petroliere pentru luna precedentă;

c) transmit organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei și actualizează periodic datele necesare Ținerii Registrului stocurilor de urgență;

d) achită către ECS plățile datorate în conformitate cu art. 33, cel târziu la data de 20 a fiecărei luni pentru luna precedentă;

e) transmit ECS datele privind livrările de produse petroliere pe piața din Republica Moldova și datele privind plățile efectuate către ECS, cel târziu la data de 20 a fiecărei luni pentru luna precedentă;

f) permit ANRE efectuarea controalelor pentru determinarea cantității și a calității stocurilor de urgență;

g) păstrează toate documentele, datele și rapoartele statistice referitoare la tipul, cantitatea, calitatea și repartizarea teritorială a stocurilor de urgență timp de cel puțin cinci ani de la data constituirii acestora;

h) alte obligații prevăzute de prezenta lege.

Articolul 23. Determinarea cotei individuale aferente obligației de stocare pentru importatorii de referință

(1) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei determină obligația individuală de stocare pentru anul curent a fiecărui importator obligat după cum urmează:

a) obligația totală de stocare a Republicii Moldova se calculează în conformitate cu art. 10 alin. (5);

b) ponderea fiecărui produs petrolier prevăzut la art. 11 alin. (2) în stocurile de urgență se calculează în funcție de cota de piață a acestora în anul precedent și în baza datelor prevăzute la art. 18 alin. (1);

c) contribuția fiecărui titular al obligației de stocare la constituirea stocurilor de urgență pentru fiecare produs petrolier se calculează în baza repartizării obligației de constituire a stocurilor de urgență între ECS și importatori, prevăzută la art. 22 alin. (2), precum și în funcție de cota de piață a fiecărui titular al obligației de stocare, înregistrată în anul precedent pentru fiecare produs petrolier prevăzut la art. 11 alin. (2), în baza datelor colectate potrivit art. 18 alin. (1).

(2) În scopul conversiei volumului în masă și invers, în legătură cu toate calculele privind stocurile de urgență se utilizează următoarele densități specifice la temperatura aerului de + 15°C,:

- 0,758 pentru benzină;
- 0,845 pentru motorină;

- 0,800 pentru kerosen (Jet A-1);
- 0,900 pentru păcură.

(3) Decizia privind obligația individuală de stocare se emite de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei la adresa fiecărui importator de referință, până la data de 31 martie a anului în curs și indică cel puțin următoarele:

- a) nivelul minim al stocurilor de urgență prevăzut la art. 10 alin. (1), exprimat în tone echivalent petrol;
- b) metoda de calcul a stocurilor de urgență care urmează să fie constituite și menținute;
- c) structura stocurilor de urgență și nivelul minim al stocurilor de urgență, care trebuie constituit de către titularul obligației de stocare, exprimat în tone metrice și în tone echivalent petrol;
- d) notificarea cu privire la faptul dacă obligația de stocare este transferată către ECS, în conformitate cu art. 26 alin. (1), (2) sau (3);
- e) perioada de menținere a stocurilor de urgență.

Articolul 24. Perioada de menținere a stocurilor de urgență

(1) ECS și importatorii obligați trebuie să mențină stocurile de urgență în cantitatea stabilită de Guvern, pentru perioada de timp dintre 1 iulie a anului curent până la 30 iunie a anului următor.

(2) Fiecare titular al obligației de stocare prezintă organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, până la data de 10 iulie a anului curent, în modul stabilit la art. 16, informații cu privire la tipul și repartizarea teritorială a stocurilor de urgență pe care este obligat să le dețină în perioada prevăzută la alin. (1).

(3) Menținerea stocurilor de urgență presupune ca pe întreaga durată a obligației prevăzute la alin. (1) să fie deținute cel puțin cantități minime din acele produse petroliere pe care titularul obligației de stocare trebuie să le dețină ca stocuri de urgență în rezervoarele din cadrul instalației de stocare pe care titularul obligației de stocare a indicat-o organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei. Stocurile de urgență pot fi stocate în rezervoare combinate cu stocurile comerciale care sunt deținute cu titlu de proprietate de către titularul obligației de stocare sau de terți.

(4) Prin derogare de la alin. (1) și (3), cantitatea stocurilor de urgență de benzină și motorină în formă materială poate fi mai mică, în lunile septembrie și aprilie, decât nivelul minim stabilit pentru titularul obligației de stocare, în legătură cu necesitatea reprovizionării stocurilor de urgență pentru asigurarea conformității cu cerințele sezoniere de calitate aplicabile produselor petroliere respective, prevăzute de standardele naționale aplicabile.

Articolul 25. Delegarea obligației de stocare către terți

(1) Fiecare importator obligat poate delega, în orice moment, integral sau parțial, obligația de menținere a stocurilor de urgență, în conformitate cu art. 13, către terți, alții decât ECS. O astfel de delegare nu poate face obiectul unei subdelegări

(2) Delegarea sarcinilor referitoare la obligația de stocare de către un titular al obligației de stocare nu modifică și nu scutește de obligație titularul obligației de stocare, care îi este impusă în temeiul prezentei legi și nici nu îl exonerează de răspundere pentru neîndeplinire sau pentru îndeplinirea defectuoasă a acesteia.

(3) Delegările constituite în conformitate prezentul articol nu modifică în niciun fel obligațiile cu privire la nivelul minim al stocurilor de urgență asumate de Republica Moldova în cadrul Comunității Energetice.

(4) Importatorul obligat are dreptul să delege, total sau parțial, obligația sa de stocare către ECS, în condițiile prezentei legi.

(5) În cazul în care titularul obligației de stocare a fost informat cu mai puțin de 200 de zile înainte de începutul perioadei la care se referă obligația de stocare, acesta își poate exercita dreptul de delegare în orice moment.

Articolul 26. Transferul obligației de stocare către ECS

(1) Pentru fiecare produs prevăzut la art. 11 alin. (2), cota individuală aferentă obligației de stocare se transferă integral către ECS în cazul importatorului de referință care, în anul calendaristic precedent anului de stabilire a obligației de stocare, a importat net mai puțin de 10 000 tone metrice din produsul respectiv.

(2) Importatorul de referință dobândește calitatea de importator obligat numai pentru produsul sau produsele prevăzute la art. 11 alin. (2) pentru care a importat net cel puțin 10 000 tone metrice în anul calendaristic precedent anului de stabilire a obligației de stocare.

(3) Partea din stocurile de urgență stabilite în sarcina importatorului obligat care depășește cantitatea minimă ce trebuie stocată pe teritoriul Republicii Moldova potrivit art. 28 alin. (1) se transferă către ECS, dacă importatorul obligat nu poate organiza deținerea acesteia în formă nematerială într-un alt stat din cauza lipsei unui acord bilateral aplicabil, iar ECS poate organiza deținerea stocurilor respective în formă nematerială într-un stat cu care Republica Moldova are încheiat un acord bilateral, în condiții mai avantajoase pentru mecanismul de constituire și menținere a stocurilor de urgență.

(4) Obligația de stocare a importatorului obligat împotriva căruia a fost deschisă procedura de insolabilitate se transferă integral către ECS. În cazul transferului obligației de stocare către ECS în temeiul prezentului alineat, finanțarea obligației transferate se asigură din aportul pentru stocurile de urgență aferent obligației respective, inclusiv din contribuția pentru ECS și din compensația pentru importatorii obligați, ca componentă a aportului pentru stocurile de urgență prevăzut la art. 32 alin. (1), fără afectarea bugetului de stat.

(5) ECS stabilește stocurile de urgență care îi sunt transferate potrivit alin. (1) și (2) în formă materială în conformitate cu art. 12 și/sau în formă non-materială în conformitate cu art. 13, în funcție de resursele financiare disponibile și de capacitățile de stocare.

(6) ECS asigură publicarea continuă, pe site-ul său web oficial, a informațiilor complete, defalcate pe produse, privind volumele de stocuri pe care le poate menține pentru importatorii obligați. Condițiile în care ECS poate presta servicii privind menținerea stocurilor pentru importatorii obligați se publică cu cel puțin 7 luni înainte de începutul perioadei la care se referă obligația de stocare. Importatorii obligați își exercită dreptul de delegare a obligației de stocare către ECS cel târziu cu 170 de zile înainte de începutul perioadei la care se referă obligația respectivă.

(7) ECS urmează să accepte delegarea prevăzută la alin. (6) în condiții transparente, obiective și nediscriminatorii. Plățile ce urmează a fi efectuate de importatorii obligați pentru serviciile prestate de ECS nu trebuie să depășească costul total al serviciilor prestate și nu pot fi solicitate până la constituirea stocurilor.

(8) În cazul păcurii importate de entitățile energetice/producătorii de energie electrică și/sau termică pentru consum propriu, în scopul producerii energiei electrice și/sau termice, obligația de stocare aferentă acestor cantități se transferă integral către ECS, cu achitarea aportului pentru stocurile de urgență în condițiile prezentei legi.

Articolul 27. Constituirea treptată a stocurilor de urgență deținute de ECS

(1) ECS asigură constituirea graduală a stocurilor de urgență prevăzute la art. 22 alin. (2), cel târziu până la 30 iunie 2034, în conformitate cu:

- a) Planul de acțiuni;
- b) calculul cantității minime de stocuri de urgență conform art. 10 alin. (1) pentru anul curent;
- c) cuantumul indicativ și structura stocurilor de urgență pentru anul în curs;
- d) Planul anual de afaceri și financiar al ECS.

(2) Planul de acțiuni se aprobă de Guvern în baza propunerii organului central de specialitate în domeniul energiei, coordonate cu ECS, vizând de preferință constituirea și menținerea stocurilor ECS pe teritoriul Republicii Moldova.

(3) Planul de acțiuni se adoptă pentru o perioadă de opt ani și descrie constituirea treptată a stocurilor de urgență deținute de ECS.

(4) Planul de acțiuni cuprinde:

- a) evaluarea cantității minime de stocuri de urgență pentru perioada la care se referă Planul de acțiuni;
- b) structura stocurilor de urgență pentru perioada la care se referă Planul de acțiuni;
- c) capacitate de stocare necesară pentru stocurile de urgență;

- d) capacitatea suplimentară de stocare necesară, dacă este cazul;
- e) condiții speciale pentru constituirea stocurilor de urgență;
- f) programul și politica de achiziții, politica de finanțare, asigurarea pe termen lung a disponibilității capacităților de stocare,
- g) dinamica implementării Planului de acțiuni.

(5) Cantitatea indicativă și structura stocurilor de urgență care urmează să fie constituite de către ECS se stabilesc în conformitate cu Planul de acțiuni, precum și ținând cont de nivelul minim al stocurilor de urgență exprimat în tone echivalent petrol și în tone metrice, de rezultatele evaluării de către ECS a prețurilor de piață ale produselor petroliere, de resursele financiare disponibile, de capacitățile interne de stocare disponibile, precum și de contractele bilaterale disponibile.

(6) Suma indicativă și structura stocurilor de urgență ale ECS pentru anul în curs, exprimate în tone metrice per produs petrolier individual (separat), se stabilesc de Guvern la propunerea organului central de specialitate în domeniul energiei, coordonată cu ECS, cel târziu la data de 15 aprilie a anului în curs.

Articolul 28. Depozitarea stocurilor de urgență

(1) Fiecare importator obligat trebuie să stocheze pe teritoriul Republicii Moldova cel puțin 1/2 (o jumătate) din stocurile de urgență pe care este obligat să le constituie conform deciziei prevăzute la art. 23 alin. (3).

(2) La solicitarea titularului obligației de stocare, stocurile de urgență pot fi păstrate și pe teritoriul altui stat, cu condiția aprobării prealabile a păstrării stocurilor de urgență ale Republicii Moldova pe teritoriul statului respectiv de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei și de către autoritatea competentă a statului gazdă, ținând cont de legislația națională a statului respectiv și în baza acordului bilateral privind stocurile de urgență. Prezentarea contractului de stocare a stocurilor de urgență și/sau a contractului privind stocurile de urgență în formă non-materială constituie o condiție obligatorie pentru obținerea aprobării organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei. Titularul obligației de stocare include în contractele de stocare a stocurilor de urgență și în contractele privind stocurile de urgență în formă non-materială prevederile prezentei legi referitoare la stocare, la constituirea stocurilor de urgență în formă non-materială, precum și la disponibilitatea stocurilor de urgență. Executarea acestor contracte este condiționată de obținerea aprobării prevăzute în prezentul alineat.

(3) Stocurile de urgență constituite de importatorilor obligați se păstrează în antrepozite vamale, în zone libere sau prin aplicarea unui alt regim vamal indiferent dacă regimul permite sau nu amânarea achitării dreptului de import, cu condiția că regimurile respective asigură posibilitatea de descărcare și încărcare a produselor petroliere preferabil în cel puțin două moduri de transport. Cerințele ce urmează a fi respectate la depozitarea stocurilor de urgență pe teritoriul Republicii

Moldova și în afara acesteia se aprobă de organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei.

(4) Stocurile de urgență se păstrează în instalații de stocare autorizate în condițiile prezentei legi, cu menținerea permanentă a condițiilor care au stat la baza autorizării și în așa mod încât să fie asigurate în orice moment integritatea, disponibilitatea și accesibilitatea fizică a acestora. Operatorii instalațiilor de stocare sunt obligați să asigure Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică și ECS accesul de la distanță la sistemele de evidență și monitorizare aferente, în condițiile legii.

(5) Stocurile de urgență pot fi menținute în aceleași instalații de stocare împreună cu stocurile comerciale numai dacă instalațiile respective sunt autorizate în condițiile art. 15 și dacă sunt asigurate individualizarea clară, trasabilitatea, localizarea exactă, integritatea, disponibilitatea și accesibilitatea fizică a stocurilor de urgență în orice moment.

(6) Depozitarea stocurilor de urgență poate fi asigurată de persoane juridice autorizate să desfășoare activitatea de stocare a produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență și ale căror instalații de stocare satisfac cerințele prevăzute la alin. (3) și alin. (4).

Articolul 29. Disponibilitatea stocurilor de urgență

(1) Stocurile de urgență trebuie să fie disponibile și accesibile fizic în orice moment. Stocurile de urgență în formă materială deținute de titularul obligației de stocare nu pot fi scoase de către operatorul instalației de stocare fără autorizarea prealabilă în scris a titularului obligației de stocare.

(2) Punerea în circulație a produselor petroliere din stocurile de urgență se realizează cu respectarea cerințelor legale privind proveniența, trasabilitatea și conformitatea acestora. Produsele puse în circulație trebuie să fie însoțite de documentele prevăzute de legislația aplicabilă.

(3) Stocurile de urgență deținute de ECS nu pot face obiectul executării silite sau al oricărei alte măsuri care ar limita disponibilitatea acestora.

(4) Pe toată durata contractului de stocare a stocurilor de urgență sau a contractului pentru stocurile de urgență în forma non-materială, importatorul obligat și/sau operatorul instalației de stocare care deține stocuri de urgență trebuie să asigure integritatea stocurilor și a infrastructurii de încărcare și descărcare a stocurilor de urgență din instalația de stocare, întreținerea conformă, precum și politica de asigurare contra riscurilor generale și a riscurilor de scurgere.

(5) Stocurile de urgență ale Republicii Moldova pe care titularii obligațiilor de stocare le dețin pe teritoriul altei țări nu pot face obiectul unor măsuri care să limiteze disponibilitatea stocurilor de urgență respective sau care să limiteze expedierea acestora de pe teritoriul țării în care se află.

(6) Stocurile de urgență ale altor țări deținute în Republica Moldova sau care se află în tranzit pe teritoriul Republicii Moldova nu pot face obiectul unor măsuri

care să limiteze eliberarea stocurilor de urgență respective sau care să limiteze expedierea acestora de pe teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 30. Supravegherea ȋinerii stocurilor de urgență

(1) ANRE monitorizează și controlează realizarea obligației de constituire și menținere a stocurilor de urgență de către titularii obligației de stocare, în condițiile prezentei legi, ale Legii nr. 174/2017 cu privire la energetică și ale Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat.

(2) Controlul exercitat de ANRE vizează existența, cantitatea, localizarea, disponibilitatea, accesibilitatea fizică, trasabilitatea și evidența stocurilor de urgență, condițiile de depozitare a acestora, precum și documentele care confirmă cantitatea și calitatea produselor petroliere deținute în calitate de stocuri de urgență.

(3) Titularii obligației de stocare sunt responsabili pentru asigurarea cantității și calității produselor petroliere deținute în calitate de stocuri de urgență pe întreaga perioadă de menținere a acestora. În acest scop, titularii obligației de stocare sunt obligați să dețină rapoarte de inspecție, certificate de calitate sau alte documente echivalente care confirmă corespunderea produselor petroliere standardelor de produs aplicabile.

(4) Verificarea calității și cantității produselor petroliere deținute în calitate de stocuri de urgență se efectuează de către o entitate de inspecție acreditată pentru domeniul supus verificării, ca organism de inspecție de tip A, potrivit cerințelor standardului EN 17020, tip A, preluat ca standard moldovenesc SM EN ISO/CEI 17020:2013 „Evaluarea conformității. Cerințe pentru funcționarea diferitelor tipuri de organisme care efectuează inspecții”, adoptat prin Hotărârea Institutului Național de Standardizare nr. 149 din 26 septembrie 2013, cu versiunea lingvistică română republicată prin Hotărârea Institutului de Standardizare din Moldova nr. 163 din 17 septembrie 2020.

(5) Verificarea calității benzinei și motorinei deținute în calitate de stocuri de urgență pe teritoriul Republicii Moldova se realizează potrivit cadrului normativ privind monitorizarea calității benzinei și motorinei, inclusiv prin intermediul Sistemului informațional de monitorizare a calității benzinei și motorinei, instituit prin Hotărârea Guvernului nr. 301/2025.

(6) ANRE elaborează și aprobă un plan anual de supraveghere a ȋinerii stocurilor de urgență cel târziu până la data de 31 iulie a anului curent, pentru perioada de până la 30 iunie a anului următor.

(7) Fiecare locație în care se află stocurile de urgență deținute de importatorii obligați trebuie inspectată fizic cel puțin o dată pe an.

(8) Importatorii obligați și operatorii instalațiilor de stocare trebuie să asigure reprezentanților împuterniciți ai ANRE acces la instalația de stocare în care sunt deținute stocuri de urgență, permițând controlul calitativ și cantitativ al stocurilor de urgență, precum și inspecția documentației privind inventarele zilnice de stocare și evidența stocurilor de urgență.

(9) Reprezentantul împuternicit al ANRE trebuie să informeze importatorul obligat despre intenția de a se deplasa la instalația de stocare în care sunt depozitate stocurile de urgență, prin expedierea în adresa acestuia a unui preaviz cu cel puțin 24 ore înainte de data controlului, cu excepția cazurilor în care cadrul normativ privind controlul de stat permite efectuarea controlului fără notificare prealabilă.

(10) În cazul în care reprezentanților împuterniciți ai ANRE și, după caz, reprezentanților entității de inspecție nu li se asigură accesul la instalația de stocare după două încercări efectuate în decurs de 48 de ore de la data indicată în preaviz, controlul se consideră neefectuat din culpa importatorului obligat sau, după caz, a operatorului instalației de stocare.

(11) În cazul prevăzut la alin. (10), importatorul obligat sau operatorul instalației de stocare suportă costurile aferente verificării neefectuate, inclusiv costurile serviciilor prestate de entitatea de inspecție, cheltuielile de deplasare și alte cheltuieli justificate suportate în legătură directă cu organizarea verificării.

(12) În exercitarea atribuțiilor de supraveghere a ținerii stocurilor de urgență, ANRE cooperează cu organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei prin schimbul de date și informații privind acțiunile întreprinse și rezultatele obținute, necesare exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta lege.

(13) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, ANRE, titularii obligației de stocare, operatorii instalațiilor de stocare care dețin contracte urmează să acorde asistență persoanelor autorizate ale Secretariatului Comunității Energetice pentru monitorizarea acțiunilor de creare a stocurilor de urgență și de pregătire pentru situații de disfuncționalitate majoră în aprovizionare cu produse petroliere, în conformitate cu prevederile tratatelor internaționale ratificate. Aceste acțiuni includ accesul la toate documentele privind stocurile de urgență și accesul la instalațiile de stocare în care sunt depozitate stocurile de urgență și la toate documentele aferente.

(14) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, ANRE, titularii obligației de stocare, operatorii instalațiilor de stocare care dețin contracte păstrează toate documentele, datele și rapoartele statistice referitoare la tipul, cantitatea, calitatea și distribuția stocurilor de urgență timp de cel puțin cinci ani de la data întocmirii acestora.

(15) Titularii obligației de stocare includ în contractele de stocare a stocurilor de urgență și în contractele pentru stocurile de urgență în forma non-materială prevederile privind supravegherea ținerii stocurilor de urgență și obligația păstrării documentelor conform alin. (14).

Articolul 31. Punerea în circulație a stocurilor de urgență

(1) Decizia privind punerea în circulație a stocurilor de urgență se adoptă de către Comisia Națională de Management al Crizelor, în cazurile și în condițiile prevăzute de Planul de intervenții și de prezenta lege.

(2) Decizia privind punerea în circulație a stocurilor de urgență permite titularilor obligației de stocare să reducă temporar cantitatea de stocuri de urgență pe care erau obligați să le constituie și să le dețină în conformitate cu art. 22 alin. (2). Stocurile de urgență se pun în circulație la prețuri de piață.

(3) Comisia Națională de Management al Crizelor poate dispune reducerea cantității stocurilor de urgență sub nivelul minim stabilit potrivit art. 10, în măsura necesară pentru prevenirea sau înlăturarea efectelor unei disfuncționalități majore în aprovizionarea cu produse petroliere, inclusiv ca măsură de răspuns în cazul întreruperii furnizării de gaze naturale, atunci când aceasta determină necesitatea utilizării produselor petroliere drept combustibil, inclusiv pentru producerea energiei electrice.

(4) Comisia Națională de Management al Crizelor poate dispune reducerea temporară a cantității stocurilor de urgență pe care importatorul obligat trebuia să le dețină dacă lanțul său de aprovizionare cu produse petroliere în Republica Moldova este perturbat din motive care nu pot fi controlate de respectivul importator.

(5) În cazul punerii în circulație a stocurilor de urgență în conformitate cu alin. (3) și (4), organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei informează imediat Secretariatul Comunității Energetice despre cantitatea stocurilor de urgență pusă în circulație.

(6) În cazul unei decizii internaționale efective de punere în circulație a stocurilor de urgență, Comisia Națională de Management al Crizelor este în drept să aprobe o decizie privind punerea în circulație a stocurilor de urgență în conformitate cu recomandarea prealabilă a Secretariatului Comunității Energetice.

(7) Comisia Națională de Management al Crizelor, stabilește termenul în care urmează să fi restabilite stocurile de urgență puse în circulație.

Capitolul VI

FINANȚAREA STOCURILOR DE URGENȚĂ

Articolul 32. Finanțarea stocurilor de urgență

(1) Finanțarea constituirii și menținerii stocurilor de urgență prevăzute la art. 10 alin. (1) se asigură din contul aportului pentru stocurile de urgență.

(2) Aportul pentru stocurile de urgență se calculează și se aplică în raport cu următoarele produse petroliere:

a) benzină fără plumb (cod tarifar CN 2710 12 31 0, 2710 12 41 0, 2710 12 45 0 și 2710 12 49 0);

b) kerosene (cod tarifar CN 2710 19 21 0 și 2710 19 25 0);

c) motorină (cod tarifar CN 2710 19 31 0 până la 2710 19 48 0);

d) păcură (cod tarifar CN 2710 19 62 0 până la CN 2710 19 67 0);

e) gaz petrolier lichefiat (cod tarifar CN 2711 12 11 0 până la 2711 19 00 0).

- (3) Aportul pentru stocurile de urgență include următoarele componente:
- a) contribuția pentru ECS, destinată acoperirii tuturor costurilor suportate de ECS pentru constituirea și menținerea stocurilor de urgență;
 - b) compensația pentru importatorii obligați, destinată acoperirii costurilor de manipulare suportate de aceștia în perioada în care le revine obligația de constituire și menținere a stocurilor de urgență.
- (4) Aportul pentru stocurile de urgență constituie parte a veniturilor prognozate ale titularilor obligației de stocare și se include în prețul de vânzare al produselor petroliere prevăzute la alin. (2), înainte de aplicarea TVA.
- (5) Cuantumul aportului pentru stocurile de urgență, inclusiv cuantumul contribuției pentru ECS și cuantumul compensației pentru importatorii obligați, se stabilește de către Guvern în baza propunerii justificate înaintate de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei conform principiilor stabilite prin hotărârea Guvernului, prevăzută la art. 3 lit. e), precum și după consultare cu titularii obligației de stocare.
- (6) Elementele cheie de cost, care includ prețul produselor petroliere, costul stocării, costul finanțării, costurile stocurilor sub formă non-materială și care sunt utilizate pentru determinarea cuantumului aportului pentru stocurile de urgență, se verifică o dată la trei luni de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei. Guvernul, la propunerea organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, ajustează cuantumul aportului pentru stocurile de urgență, inclusiv cuantumul contribuției pentru ECS și al compensației pentru importatorii obligați.
- (7) Aportul pentru stocurile de urgență nu se calculează și nu se plătește pentru produsele petroliere ce urmează a fi exportate în vederea vânzării.
- (8) Aportul pentru stocurile de urgență nu se calculează și nu se plătește la produsele petroliere achiziționate de către ECS în scopul constituirii sau al înlocuirii stocurilor de urgență și nici pentru produsele petroliere achiziționate de către Agenția Rezerve Materiale.
- (9) Aportul pentru stocurile de urgență se calculează și se plătește pentru produsele petroliere livrate pe aeroporturile internaționale din Republica Moldova în scopul aprovizionării aeronavelor în trafic aerian internațional, precum și pentru produsele petroliere livrate în porturile deschise traficului internațional din Republica Moldova în scopul aprovizionării navelor din navigația internațională.

Articolul 33. Plățile datorate ECS

- (1) Contribuția pentru ECS se calculează și se achită de importatorii de produse petroliere specificate la art. 32 alin. (2).
- (2) Obligația de plată a contribuției pentru ECS apare la momentul:
- a) apariției datoriilor vamale;
 - b) livrării produselor petroliere din antrepozitul vamal al contribuabilului;
 - c) determinării pierderilor legate de manipularea produselor petroliere și a pierderilor prin evaporare.

(3) Pierderile de produse petroliere prevăzute la alin. (2) lit. c), care provin din instalațiile de stocare ale importatorului se adaugă la cantitatea totală de produse petroliere pentru care se calculează contribuția pentru ECS, cu excepția pierderilor care au survenit ca urmare a unui impediment justificator, în sensul art. 904 din Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002, și sunt confirmate prin acte justificative corespunzătoare.

(4) Aportul pentru stocurile de urgență în quantum integral stabilit de Guvern în conformitate cu art. 32 alin. (5), se plătește către ECS de către:

a) importatorilor obligați prevăzuți la art. 22 alin. (1), pentru perioada cuprinsă între data începerii calculării aportului pentru stocurile de urgență ca parte integrantă a prețului de vânzare al produselor petroliere și data constituirii de către acești importatori a stocurilor de urgență potrivit art. 39 alin. (9);

b) importatorii de referință cu cota transferată către ECS, pentru partea corespunzătoare cotei individuale aferente obligației de stocare transferate către ECS, în condițiile art. 26;

c) importatorii produselor prevăzute la art. 32 alin. (2), care nu dobândesc calitatea de importatori obligați.

Articolul 34. Modalitatea și termenul limită de plată a plăților datorate ECS și transmiterea datelor

(1) Plățile datorate ECS conform art. 33 se calculează de către importatorii de referință și se achită către ECS prin transfer în contul unic trezorerial al Ministerului Finanțelor al acesteia până la data de 20 a fiecărei luni pentru luna precedentă.

(2) În cazul achitării cu întârziere a plăților datorate ECS, ultima calculează și aplică de dobânda de întârziere calculată potrivit art. 942 din Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002.

(3) În cazul în care importatorul de produse petroliere achită ECS o plată în sumă mai mare decât cea calculată, ECS va reduce quantumul plății care se datorează pentru luna curentă cu suma plătită în plus.

(4) Importatorii de produse petroliere sunt obligați să transmită către ECS până la data de 20 a fiecărei luni pentru luna precedentă informații cu privire la livrările de produse petroliere pe piața locală și cu privire la plățile efectuate către ECS.

(5) Modalitatea de calcul și de plată a contribuției pentru ECS, precum și conținutul și modalitatea de transmitere a datelor privind plățile către ECS, prevăzute la alin. (4), se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(6) ECS, Serviciul Vamal și ANRE colaborează prin schimb de informații agregate și individuale cu privire la importurile și exporturile de produse petroliere pentru a verifica corectitudinea informațiilor prezentate de către importatorii de produse petroliere.

(7) La solicitarea ECS, ANRE aplică sancțiune financiară pentru neachitare, pentru achitare parțială sau pentru achitarea cu întârziere a plăților datorate ECS.

Achitarea sancțiunii financiare nu exonerează importatorul obligat sau importatorul de produse petroliere prevăzut la art. 33 alin. (4) de efectuarea plății datorate față de ECS, precum și de achitarea dobânzii prevăzute la alin. (2) din prezentul articol.

Articolul 35. Destinația mijloacelor financiare colectate de către ECS

Mijloacele financiare colectate de către ECS pot fi utilizate pentru:

- a) achiziționarea de produse petroliere în formă materială în vederea constituirii stocurilor de urgență și/sau a stocurilor specifice;
- b) achiziționarea de produse petroliere în formă non-materială în vederea constituirii stocurilor de urgență;
- c) compensarea costurilor de asigurare, stocare și re aprovizionarea stocurilor de urgență și/sau a stocurilor specifice;
- d) compensarea costului controlului cantității și a calității stocurilor de urgență stabilite de ECS;
- e) compensarea costurilor de funcționare a instalației de stocare și a instalațiilor utilizate de ECS pentru stocarea stocurilor de urgență;
- f) compensarea costurilor suportate de împrumuturile pe piața financiară și a altor costuri de capital;
- g) compensarea costurilor de studii, autorizații, cercetare, echipamente de contorizare, echipamente de siguranță, monitorizare etc. legate de transportul, încărcarea/descărcarea în siguranță și stocarea stocurilor de urgență în instalațiile existente și nou planificate și controlul cantității în timp real;
- h) compensarea costurilor de funcționare ale ECS și a altor costuri legate de crearea și menținerea stocurilor de urgență și securitatea aprovizionării cu produse petroliere, în conformitate cu prezenta lege și cu regulamentul/statutul ECS;
- i) achiziționarea, construcția, reconstrucția, modernizarea, recondiționarea instalațiilor de stocare în scopul depozitării stocurilor de urgență și al gestionării acestora.

Capitolul VII

**RĂSPUNDEREA PENTRU ÎNCĂLCAREA LEGISLAȚIEI
PRIVIND STOCURILE DE URGENȚĂ**

Articolul 36. Răspunderea pentru încălcarea legislației aferente stocurilor de urgență

(1) Importatorii de produse petroliere specificate la art. 32 alin. (2), importatorii de produse petroliere prevăzuți la art. 33 alin. (4), importatorii de referință și operatorii instalațiilor de stocare poartă răspundere pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor stabilite prin prezenta lege, precum și prin actele normative adoptate în executarea expresă a acesteia, în condițiile prevăzute de prezenta lege, în măsura în care acestea derivă

direct și expres din prezenta lege, prin actele normative adoptate în executarea acesteia.

(2) În cazul în care ANRE constată că una dintre entitățile prevăzute la alin. (1) a încălcat prevederile prezentei legi sau ale actelor normative adoptate în executarea acesteia și că fapta respectivă constituie contravenție potrivit Codului contravențional, aceasta declanșează procedura contravențională în condițiile și în termenele stabilite de Codul contravențional.

(3) Pentru faptele prevăzute expres în art. 37 alin. (1), (2), (3) și (4), care nu constituie contravenții în sensul Codului contravențional, ANRE aplică sancțiuni financiare, în condițiile prezentei legi cu respectarea procedurii stabilite de Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică.

(4) Resursele financiare obținute din aplicarea sancțiunilor financiare se fac venit la bugetul de stat.

(5) La individualizarea sancțiunii financiare, ANRE ține cont de gravitatea încălcării, durata și frecvența acesteia, consecințele produse sau care puteau fi produse asupra securității aprovizionării cu produse petroliere, existența unor încălcări anterioare, gradul de cooperare al persoanei sancționate, măsurile întreprinse pentru înlăturarea încălcării și prevenirea repetării acesteia.

Articolul 37. Sancțiuni financiare

(1) ANRE aplică prin hotărâre sancțiune financiară de la 0,50 % la 2,50 % din cifra de afaceri a importatorului de produse petroliere în unul din următoarele cazuri:

a) importatorul de produse petroliere nu prezintă în termen și în modul stabilit de organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei informații cu privire la importul, exportul, consumul de produse petroliere pe piața de produse petroliere din Republica Moldova, precum și cu privire la nivelul stocurilor de urgență și a stocurilor comerciale de produse petroliere din luna precedentă;

b) importatorul obligat nu prezintă organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei și ECS informațiile necesare pentru menținerea Registrului stocurilor de urgență și a Registrului stocurilor specifice;

c) importatorul de produse petroliere nu prezintă în termen și în modul stabilit de ECS informațiile cu privire la livrările de produse petroliere pe piața produselor petroliere din Republica Moldova, precum și informații cu privire la efectuarea plăților către ECS.

(2) ANRE aplică prin hotărârea Consiliului de Administrație sancțiune financiară de la 2,50 % la 5,00 % din cifra de afaceri a importatorului obligat, a importatorului de produse petroliere prevăzute la art. 32 alin. (2), a importatorului de produse petroliere prevăzut la art. 33 alin. (4) în unul din următoarele cazuri:

a) importatorul de produse petroliere nu se conformează deciziilor Comisiei Naționale de Management al Crizelor;

b) importatorul obligat obstrucționează repetat reprezentantul ANRE, reprezentantul entității de inspecției și/sau reprezentantul Secretariatului Comunității Energetice la efectuarea controalelor dispuse în conformitate cu art. 30 și /sau nu păstrează și nu prezintă la solicitarea repetată documentele și informațiile solicitate de ANRE sau de Secretariatul Comunității Energetice;

c) urmare a controlului efectuat în conformitate cu art. 30, reprezentatul împuternicit al ANRE constată faptul că importatorul obligat nu deține stocurile de urgență în cantitățile stabilite conform prevederilor de la art. 23 alin. (3);

d) importatorul obligat nu execută în termenele stabilite în actul de constatare, întocmit de reprezentantul împuternicit al ANRE măsurile prescrise pentru executare;

e) importatorul de produse petroliere nu plătește aportul pentru stocurile de urgență și/sau contribuția pentru ECS în modul și termenele stabilite în art. 33 și 34.

(3) În cazul săvârșirii, în decurs de 12 luni de la data rămânerii definitive a unei sancțiuni aplicate pentru una dintre încălcările prevăzute la alin. (2), a unei noi încălcări dintre cele prevăzute la același alineat, ANRE aplică sancțiuni financiare cuprinse între 5,00 % și 10,00 % din cifra de afaceri a importatorului de produse petroliere.

(4) ANRE aplică prin hotărâre sancțiune financiară de la 2,50 % la 5,00 % din cifra de afaceri a operatorului instalației de stocare în unul din următoarele cazuri:

a) entitatea respectivă prestează serviciul de stocare în lipsa autorizației pentru desfășurarea activității respective;

b) operatorul instalației de stocare obstrucționează repetat reprezentanții ANRE și reprezentanții entității de inspecție la efectuarea controalelor dispuse în conformitate cu art. 30 și/sau nu prezintă la solicitarea repetată documentele și informațiile solicitate de ANRE.

(5) Pentru sancțiunile financiare prevăzute la alin. (1), (2) și (3), cifra de afaceri în funcție de care se calculează sancțiunea financiară reprezintă venitul realizat de persoana sancționată, în perioada de nerespectare a obligațiilor, din vânzarea pe piața Republicii Moldova a produselor petroliere în legătură cu care obligațiile respective nu au fost îndeplinite.

(6) Pentru sancțiunile financiare prevăzute la alin. (4), cifra de afaceri în funcție de care se calculează sancțiunea financiară reprezintă venitul realizat de operatorul instalației de stocare, în perioada de nerespectare a obligațiilor, din prestarea serviciilor de stocare a produselor petroliere în legătură cu care obligațiile respective nu au fost îndeplinite.

Capitolul VIII

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 38. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi:

- a) va aproba Planul de acțiuni pentru constituirea stocurilor de urgență;
- b) va aproba Planul de intervenții;
- c) va aproba Regulamentul de organizare și funcționare a Registrului general cu privire la stocurile de urgență și a Registrului general cu privire la stocurile specifice, precum și modelele Regulamentului de organizare și funcționare a Registrului general cu privire la stocurile de urgență și a Registrului general cu privire la stocurile specifice;
- d) va aproba hotărârea Guvernului prevăzută la art. 32 alin. (5);
- e) va aduce actele sale normative în conformitate cu prezenta lege;
- f) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță.

(3) În termen de 8 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul creează sau desemnează ECS și aprobă regulamentul/statutul acesteia.

(4) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei:

- a) în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, va institui Consiliul pentru Securitatea Aprovizionării cu Produse Petroliere și va aproba Regulamentul de organizare și funcționare a acestuia;
- b) în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, va elabora și va prezenta Guvernului spre aprobare Regulament privind particularitățile procedurale aplicabile achiziției, înstrăinării produselor petroliere și contractării serviciilor de stocare de către ECS;
- c) în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, va aproba cerințele tehnice, logistice și de siguranță ce urmează a fi respectate la depozitarea stocurilor de urgență pe teritoriul Republicii Moldova și în afara acesteia;
- d) în termen de 4 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi va aproba metodologia de colectare și prelucrare a datelor în scopul constituirii stocurilor de urgență.

(5) La prima ajustare semestrială a marjei comerciale specifice la comercializarea cu amănuntul a produselor petroliere principale de tip standard, ANRE include cuantumul respectiv în calculul marjei comerciale specifice.

(6) În termen de 10 zile de la data adoptării hotărârii ANRE privind ajustarea semestrială a marjei comerciale specifice la comercializarea cu amănuntul a produselor petroliere principale de tip standard, prin care se include

cuantumul aportului pentru stocurile de urgență, Ministerul Finanțelor deschide un cont trezorerial provizoriu pentru efectuarea plăților prevăzute la art. 33.

(7) În termen de 4 luni de la data constituirii, ECS va deschide un cont în contul unic trezorerial al Ministerului Finanțelor pentru transferarea plăților datorate ECS conform prevederilor de la art. 33.

(8) După deschiderea contului în contul unic trezorerial al Ministerului Finanțelor, mijloacele financiare menționate la alin. (4) din prezentul articol se transferă în acest cont.

(9) În termen de 1 lună de la aprobarea hotărârii Guvernului prevăzute la art. 34 alin. (5), Ministerul Finanțelor asigură transferarea mijloacelor financiare acumulate în contul trezorerial provizoriu prevăzut la alin. (6) în contul ECS deschis în contul unic trezorerial al Ministerului Finanțelor și închide contul trezorerial provizoriu. De la data închiderii contului trezorerial provizoriu, plățile datorate ECS potrivit prezentei legi se efectuează exclusiv în contul ECS deschis în contul unic trezorerial al Ministerului Finanțelor.

(10) În termen de 2 luni de la data aprobării metodologiei prevăzute la art. 38 alin. (4) lit. d), entitățile obligate să prezinte datele prevăzute la art. 18 alin. (2) transmit organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei datele aferente tuturor lunilor anului în care prezenta lege a intrat în vigoare și continuă prezentarea datelor în modul stabilit la art. 18 alin. (2).

(11) Până la 31 martie 2027, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei stabilește obligațiile individuale de stocare prevăzute la art. 23 alin. (1), în baza datelor aferente anului calendaristic precedent, transmise potrivit alin. (8) și art. 18.

(12) După aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană, cuvintele "Secretariatul Comunității Energetice" la toate formele gramaticale se substituie cu cuvintele "Comisia Europeană" la toate formele gramaticale, iar constituirea și menținerea stocurilor de urgență urmează a fi realizată exclusiv pe teritoriul Uniunii Europene.

(13) În legătură cu implementarea prevederilor de la art. 31 alin. (7), după aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană, Comisia Europeană este autorizată să stabilească perioada rezonabilă în care urmează să fie restabilite stocurile de urgență ale Republicii Moldova până la nivelul minim necesar.

Articolul 39. Dispoziții tranzitorii

(1) Aportul pentru stocurile de urgență începe să fie calculat ca parte integrantă a prețului de vânzare al produselor petroliere din prima zi a lunii următoare lunii în care a fost deschis contul trezorerial provizoriu pentru efectuarea plăților datorate ECS potrivit art. 33. Până la aprobarea hotărârii Guvernului prevăzute la art. 34 alin. (5), contribuția pentru ECS prevăzută la art. 33 se achită în conformitate cu regulile vamale aplicabile achitării accizelor la produsele petroliere.

(2) Până la stabilirea cuantumului aportului pentru stocurile de urgență în conformitate cu art. 32 alin. (5), aportul pentru stocurile de urgență se stabilește potrivit art. 39 alin. (3).

(3) Până la stabilirea cuantumului aportului pentru stocurile de urgență în conformitate cu art. 32 alin. (5), aportul pentru stocurile de urgență (fără TVA) se stabilește în mărime de:

a) 0.48 MDL/litru pentru produse petroliere prevăzute la art. 32 alin. (2) lit. a);

b) 0.48 MDL/litru pentru produse petroliere prevăzute la art. 32 alin. (2) lit. b);

c) 0.48 MDL/litru pentru produse petroliere prevăzute la art. 32 alin. (2) lit. c);

d) 0.48 MDL/kg pentru produse petroliere prevăzute la art. 32 alin. (2) lit. d);

e) 0.48 MDL/kg pentru produse petroliere prevăzute la art. 32 alin. (2) lit. e).

(4) Până la stabilirea cotelor aportului pentru stocurile de urgență în conformitate cu art. 32 alin. (5), aportul respectiv, în mărimea prevăzută la alin. (3) din prezentul articol se distribuie astfel:

a) 70 % se transferă către ECS;

b) 30 % urmează a fi reținute de importatorii obligați, în condițiile în care aceștia constituie și mențin efectiv stocuri de urgență, în cantitățile stabilite în sarcina lor;

c) în cazul în care importatorii obligați nu constituie și nu mențin efectiv stocuri de urgență, în cantitățile stabilite în sarcina lor, aportul pentru stocurile de urgență se transferă integral către ECS.

(5) La expirarea termenului de 200 de zile de la data determinării obligațiilor individuale de stocare și până la data de 30 iunie 2028, fiecare importator obligat trebuie să dețină stocuri de urgență în cuantum de cel puțin 20 % din obligația individuală anuală de stocare stabilită de organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei.

(6) Fiecare importator obligat trebuie să dețină stocuri de urgență în cuantum de cel puțin următoarele cote din obligația individuală anuală de stocare stabilită de organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei:

a) de la 1 iulie 2028 până la 30 iunie 2029 – 35 %;

b) de la 1 iulie 2029 până la 30 iunie 2030 – 50 %;

c) de la 1 iulie 2030 până la 30 iunie 2031 – 75 %;

d) de la 1 iulie 2031 în continuare – 100 %.

Anexa nr. 1
la Legea privind securitatea aprovizionării
cu produse petroliere nr. /2026

METODA DE CALCUL al echivalentului în țitei al importurilor de produse petroliere

Echivalentul în țitei al importurilor de produse petroliere se calculează folosind următoarea metodă:

1. Suma importurilor nete de țitei, de lichide din gaze naturale (LGN), de materii prime pentru rafinărie și de alte hidrocarburi, astfel cum sunt definite în anexa nr. 2 la Legea privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere nr. /2026, se calculează și se ajustează pentru a ține seama de eventuale variații ale stocurilor. Din cifra rezultată, se scade una dintre următoarele trei cifre pentru randamentul naftei:

- 1.1. 4 %;
- 1.2. randamentul mediu al nafta;
- 1.3. consumul efectiv net de naftă.

2. Suma importurilor nete de produse petroliere, definite în anexa nr. 3 la Legea privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere nr. /2026, cu excepția naftei, se calculează și se ajustează pentru a ține seama de variațiile stocurilor și se înmulțește cu un factor de 1,065.

3. Suma cifrelor care rezultă din metodele indicate la pct. 1 și 2 reprezintă echivalentul în țitei.

4. Buncărajul nu se include în acest calcul.

Anexa nr. 2
la Legea privind securitatea aprovizionării
cu produse petroliere nr. /2026

Materii prime pentru rafinărie

Produs energetic		Definiție
1.	Țiței	Țițeiul este un tip de ulei mineral de origine naturală, care conține un amestec de hidrocarburi și impurități asociate, precum sulful. Acesta se găsește în stare lichidă în condiții normale de temperatură și presiune de suprafață, iar caracteristicile fizice (densitate, vâscozitate etc.) sunt foarte variabile. Această categorie include condensatele din gazele asociate sau neasociate extrase din zăcămintele sau perimetrele de exploatare, dacă acestea sunt amestecate cu țițeiul comercial. Cantitățile trebuie să fie înregistrate indiferent de metoda de extragere (convențională și neconvențională). Țițeiul nu include LGN
2.	Lichide din gaze naturale (LGN)	LGN-urile sunt hidrocarburi lichide sau lichefiate obținute din gaze naturale în instalații de separare sau de prelucrare a gazului. Printre LGN-uri se numără etanul, propanul, butanul (butan normal și izobutan), pentanul, izopentanul și pentanul plus (denumit uneori benzină naturală sau condensat de uzină)
3.	Materii prime pentru rafinării	Materiile prime pentru rafinării constau în petrol prelucrat destinat unei prelucrări suplimentare (de exemplu, păcură distilată direct sau motorină în vid) fără amestecare. După o prelucrare suplimentară, urmează să fie transformate într-una sau mai multe componente și/sau produse finite. Această definiție se aplică, de asemenea, retururilor din petrochimie pentru rafinării (de exemplu, benzină de piroliză, fracții C4, fracții de motorină și păcură)
4.	Aditivi/compuși oxigenați	Aditivii sunt compuși, alții decât hidrocarburile, care sunt adăugați la sau amestecați cu produse petroliere pentru a modifica proprietățile acestora (de exemplu, cifra octanică, cifra cetanică, proprietățile la rece etc.). Printre aditivi se numără compușii oxigenați [precum alcoolii (metanol, etanol)], eterii [metil terț butil eter (MTBE), etil terț butil eter (ETBE), terț amil metil eter (TAME) etc.], esterii (precum ulei de rapiță sau ester dimetilic etc.), compușii chimici [de exemplu, tetrametil de plumb (TMP), tetraetil de plumb (TEP) și detergenții]. Cantitățile de aditivi/compuși oxigenați (alcooli, eteri, esteri și alți compuși chimici) declarați în această categorie trebuie să corespundă cantităților amestecate cu combustibili sau utilizate drept combustibil. Această categorie include biocombustibilii care sunt amestecați cu combustibili fosili lichizi
5.	Biocombustibili în	Cantitățile de biocombustibili lichizi înregistrați în această categorie corespund biocombustibililor lichizi amestecați și se referă doar la proporția de biocombustibil lichid și nu la

	aditivi/compuși oxigenați	volumul total de lichide în care se amestecă biocombustibili. Nu se iau în considerare biocombustibili lichizi care nu au fost amestecați
6.	Alte hidrocarburi	Această categorie include țițeiul sintetic obținut din nisipuri petrolifere, uleiurile minerale extrase din șisturile bituminoase etc, lichidele obținute din lichefierea cărbunelui, în urma transformării gazelor naturale în benzină, uleiurile emulsionate (de exemplu, Orimulsion); nu include șisturile bituminoase; include uleiul de șist (produs secundar)

Anexa nr. 3
la Legea privind securitatea aprovizionării
cu produse petroliere nr. /2026

LISTA
produselor energetice utilizate pentru calculul importurilor nete și al consumului intern

Produs energetic		Definiție
1.	Gaz de rafinărie	Gazul de rafinărie este un amestec de gaze necondensate, care constau în principal în hidrogen, metan, etan și olefine obținute în urma distilării țițeiului sau tratării produselor petroliere (de exemplu prin cracare) în rafinării. Aici se includ și gazele returnate din industria petrochimică
2.	Etan	Hidrocarbură cu catenă liniară, gazoasă în stare naturală, (C ₂ H ₆) extrasă din gaze naturale și din gaze de rafinărie
3.	Gaz petrolier lichefiat (GPL)	GPL-urile sunt hidrocarburi parafinice ușoare obținute în urma proceselor de rafinare și în instalațiile de stabilizare a țițeiului și de prelucrare a gazelor naturale. Acestea constau, în principal, în propan (C ₃ H ₈) și butan (C ₄ H ₁₀) sau într-o combinație între aceste două gaze. Acestea pot conține, de asemenea, propilenă, butilenă, izopropilenă și izobutilenă. GPL-urile sunt de obicei lichefiate sub presiune pentru transport și depozitare
4.	Naftă	Nafta este o materie primă atât pentru industria petrochimică (de exemplu, producerea de etilenă sau de compuși aromatici), cât și pentru producerea de benzină prin reformare sau izomerizare în rafinării. Nafta include materialele care au o temperatură de distilare între 30 °C și 210 °C sau un interval între aceste valori
5.	Benzina auto	Benzina auto constă într-un amestec de hidrocarburi ușoare care au temperatura de distilare între 35 °C și 215 °C. Este utilizată drept combustibil pentru motoarele cu aprindere prin scânteie ale vehiculelor de transport terestru. Benzina auto poate conține aditivi, compuși oxigenați și amelioratori ai cifrei octanice, inclusiv compuși ai plumbului. Această categorie include componentele de amestec ale benzinei auto (cu excepția aditivilor/compușilor oxigenați), de exemplu alchilații, izomerații, reformații, benzina de cracare, destinate utilizării ca benzină auto finisată. Benzina auto este un produs agregat echivalent cu suma amestecului cu biobenzină (biobenzina din benzină auto) și a altor produse diferite de biobenzină
5.1.	Amestec de biobenzină (biobenzina din benzină auto)	Biobenzina care a fost amestecată cu benzină auto

5.2.	Produse diferite de biobenzină	Partea rămasă a benzinei auto – benzină auto fără biobenzină în amestec (preponderent benzină auto din combustibili fosili)
6.	Benzină pentru aviație	Este o benzină special preparată pentru motoarele cu pistoane ale avioanelor, cu o cifră octanică adecvată acestui tip de motoare, cu o temperatură de îngheț de $-60\text{ }^{\circ}\text{C}$ și un interval de distilare de obicei între $30\text{ }^{\circ}\text{C}$ și $180\text{ }^{\circ}\text{C}$
7.	Combustibili de tip benzină pentru turboreactoare (combustibili de tip naftă pentru turboreactoare sau JP4)	Această categorie include toate hidrocarburile ușoare utilizate de turbomotoarele avioanelor, care se distilează între $100\text{ }^{\circ}\text{C}$ și $250\text{ }^{\circ}\text{C}$ și se obțin prin amestecarea kerosenului și benzinei sau naftei în așa fel încât concentrația de compuși aromatici să nu depășească 25 % din volum, iar presiunea vaporilor să fie între 13,7 kPa și 20,6 kPa
8.	Carburant de tip kerosen pentru turboreactoare	Distilat utilizat de turbomotoarele avioanelor. Are aceleași caracteristici de distilare între $150\text{ }^{\circ}\text{C}$ și $300\text{ }^{\circ}\text{C}$ (în general până la $250\text{ }^{\circ}\text{C}$) și același punct de inflamabilitate ca și kerosenul. În plus, are caracteristici specifice (precum temperatura de îngheț), care sunt stabilite de Asociația Internațională a Transporturilor Aeriene. Această categorie include componentele pentru amestec cu kerosen. Această categorie include componentele de amestec ale kerosenului. Carburanții de tipul kerosenului pentru turboreactoare constituie un produs agregat echivalent cu suma amestecului cu biocarburați de tipul kerosenului pentru turboreactoare (biocarburați de tipul kerosenului pentru turboreactoare în carburanți de tipul kerosenului pentru turboreactoare) și kerosen non-bio pentru turboreactoare
8.1.	Amestec cu biocombustibili de tipul kerosenului pentru turboreactoare (biocombustibili de tipul kerosenului pentru turboreactoare în combustibili de tipul kerosenului pentru turboreactoare)	Biocombustibili de tipul kerosenului pentru turboreactoare care a fost amestecat cu combustibili de tipul kerosenului pentru turboreactoare
8.2.	Non-biocombustibil de tip kerosen pentru turboreactoare	Partea rămasă a combustibililor de tipul kerosenului pentru turboreactoare – combustibili de tipul kerosenului pentru turboreactoare fără amestec cu biocombustibili de tipul kerosenului pentru turboreactoare (preponderent combustibili de tipul kerosenului pentru turboreactoare din combustibili fosili)
9.	Alte tipuri de kerosen	Distilat de petrol rafinat utilizat în alte sectoare decât transportul aerian. Se distilează între $150\text{ }^{\circ}\text{C}$ și $300\text{ }^{\circ}\text{C}$

10.	Motorină (păcură distilată)	Motorina este în principal un distilat intermediar care se distilează între 180 °C și 380 °C. Această categorie include componentele pentru amestec. Există mai multe tipuri de calitate în funcție de utilizare. Motorina include motorina pentru motoarele diesel cu aprindere prin compresie ale autovehiculelor și camioanelor. Motorina include combustibil ușor pentru încălzirea spațiilor industriale și comerciale, motorină pentru transporturile navale și motorină pentru transporturile feroviare, alte tipuri de motorină inclusiv motorinele grele, care se distilează între 380 °C și 540 °C și care sunt utilizate ca materii prime în petrochimie. Motorina constituie un produs agregat echivalent cu suma amestecului cu biomotorine (biomotorine în motorină) și alte produse decât biomotorinele
10.1.	Amestec cu biomotorine (biomotorine în motorină)	Biomotorine care au fost amestecate cu motorină
10.2.	Alte produse decât biomotorinele	Partea rămasă a motorinei – motorină fără amestec cu biomotorine (preponderent motorină din combustibili fosili)
11.	Păcură (păcură grea)	Include toate tipurile de păcură reziduală (grea) (inclusiv cele obținute prin amestec). Vâscozitatea cinematică depășește 10 cSt la 80 °C. Punctul de aprindere este întotdeauna de peste 50 °C, iar densitatea este întotdeauna de peste 0,90 kg/l. Păcura este un produs agregat echivalent cu suma păcurii care conține un conținut redus de sulf și a păcurii cu un conținut ridicat de sulf
11.1.	Păcură cu un conținut redus de sulf (LSFO)	Păcură cu un conținut de sulf sub 0,5 %
11.2.	Păcură cu un conținut ridicat de sulf (HSFO)	Păcură cu un conținut de sulf de minimum 0,5 %
12.	White spirit și benzine speciale	White spirit și benzine speciale sunt definite ca distilate intermediare rafinate cu distilare în intervalul de distilare al naftei/kerosenului. Acestea includ benzine industriale (denumite și SBP; uleiuri ușoare care se distilează între 30 °C și 200 °C în 7 sau 8 tipuri de calitate de benzine industriale, în funcție de poziția fracției în intervalul de distilare – aceste tipuri de calitate se stabilesc în funcție de diferența de temperatură între punctele de distilare pentru 5 % și 90 % din volum, temperatură ce nu depășește 60 °C), și white spirit (benzină industrială cu un punct de inflamabilitate de peste 30 °C și intervalul de distilare între 135 °C și 200 °C)
13.	Lubrifianti	Hidrocarburi obținute din produse secundare de distilare. Lubrifiantii sunt în principal utilizați pentru a reduce

		frecarea între suprafețele de sprijin. Sunt incluse toate categoriile finisate de uleiuri lubrifiante, de la uleiul de ax la uleiul pentru cilindri, inclusiv cele utilizate la grăsimile lubrifiante, uleiurile de motor și toate categoriile de uleiuri de bază pentru lubrifianți
14.	Bitum	Este o hidrocarbură solidă, semisolidă sau vâscoasă cu o structură coloidală, de culoare brună sau neagră, obținută ca reziduu în urma distilării țițeiului, prin distilarea în vid a reziduurilor de petrol rezultate din distilarea atmosferică. Bitumul mai este denumit și asphalt și este utilizat în principal la construcții de drumuri și ca material pentru acoperișuri. Această categorie cuprinde bitumul fluidizat și bitumul fluxat
15.	Ceară de parafină	Sunt hidrocarburi alifatice saturate. Acestea sunt reziduuri extrase în urma deparafinării uleiurilor lubrifiante. Au o structură cristalină, mai mult sau mai puțin fină, în funcție de calitate. Caracteristicile lor principale sunt următoarele: sunt inodore, inodore și translucide, cu un punct de topire de peste 45 °C
16.	Cocs de petrol	Este un produs secundar solid, negru, obținut în principal prin cracarea și carbonizarea materiilor prime derivate din petrol, a reziduurilor de distilare în vid, a gudronului și a smoalei prin procese precum cocsificarea întârziată sau cocsificarea fluidă. Constă în principal în carbon (90 – 95 %) și are un conținut redus de cenușă. Este utilizat ca materie primă pentru cocserii în industria siderurgică, pentru încălzire, pentru producerea electrozilor și pentru producerea de substanțe chimice. Cele mai importante două categorii ale cocsului de petrol sunt „cocsul verde” și „cocsul calcinat”. Este inclus „cocsul de cataliză”, care se depune pe catalizator în cursul proceselor de rafinare; acest tip de cocs nu este recuperabil și este de obicei utilizat drept combustibil de rafinare
17.	Alte produse	Această categorie include toate produsele nementionate mai sus, de exemplu: gudronul și sulful. Include compuși aromatici (de exemplu, BTX sau benzenul, toluenul și xilenul) și olefinele (de exemplu, propilena) produse în rafinării

Anexa nr. 4
la Legea privind securitatea aprovizionării
cu produse petroliere nr. ____/2026

**METODA DE CALCUL
al echivalentului în țitei al consumului intern**

1. Echivalentul în țitei al consumului intern se calculează folosind următoarea metodă:

1.1. Consumul intern se stabilește prin însumarea livrărilor observate de produse petroliere finite provenite din surse primare, cum ar fi rafinării, instalații de amestecare sau alte surse similare, către piața internă, agregate doar pentru următoarele produse petroliere: benzină auto, benzină pentru aviație, combustibil de tip benzină pentru turboreactoare (combustibil de tip nafta pentru turboreactoare sau JP4), carburant de tip kerosen pentru turboreactoare, alte tipuri de kerosen, motorină (păcură distilată) și păcură (cu conținut ridicat de sulf și cu conținut redus de sulf), prevăzute în anexa nr. 3 la Legea privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere nr. ____/2026.

1.2. Echivalentul în țitei al consumului intern se calculează prin aplicarea unui factor multiplicator de 1,2.

1.3. Buncărajul nu se include în acest calcul.

**METODA DE CALCUL
a nivelului stocurilor deținute**

1. Pentru calcularea nivelurilor stocurilor de urgență se aplică următoarele metode:
 - 1.1. Cantitățile de produse petroliere deținute pot fi considerate drept stoc de urgență o singură dată.
 - 1.2. Stocurile de țiței se reduc cu 4 %, reprezentând randamentul mediu al nafta.
 - 1.3. Stocurile de naftă și stocurile de produse petroliere pentru buncăraj nu se includ în categoria stocurilor de urgență.
 - 1.4. Alte produse petroliere vor fi incluse în volumul stocurilor de urgență, folosind una dintre următoarele două metode:
 - 1.4.1. se includ toate stocurile de produse petroliere prevăzute în anexa nr. 3 la Legea privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere nr. ____/2026 și se calculează echivalentul în țiței pentru acestea prin aplicarea unui factor multiplicator de 1,065; sau
 - 1.4.2. se includ numai stocurile ale următoarelor produse: benzină auto, benzină pentru aviație, carburant turboreactor tip benzină (petrol turboreactor de tip nafta sau JP4), carburant de tip kerosen pentru turboreactoare, alte tipuri de kerosen, motorină (păcură distilată), păcură (cu conținut ridicat de sulf și cu conținut redus de sulf) și se calculează echivalentul în țiței al acestora prin aplicarea unui factor multiplicator de 1,2.
2. Metoda aleasă este utilizată pe parcursul întregului an calendaristic în cauză.
3. Calculul nivelului stocurilor poate include cantitățile deținute:
 - 3.1. în rezervoarele rafinăriilor;
 - 3.2. în terminalele de încărcare;
 - 3.3. în rezervoarele de alimentare a oleoductelor;
 - 3.4. în șalande;
 - 3.5. în tancurile petroliere pentru cabotaj;
 - 3.6. în petrolierele care staționează în port;
 - 3.7. în buncărele navelor de navigație interioară;
 - 3.8. în fundul tancurilor de stocare;
 - 3.9. sub formă de stocuri circulante;
 - 3.10. de către marii consumatori în temeiul obligațiilor legale.
4. Atunci când se calculează nivelurile stocurilor specifice în cazul în care astfel de stocuri sunt calculate separat de stocurile de urgență, pot fi incluse numai cantitățile deținute în rezervoarele rafinăriilor, în rezervoarele de alimentare ale oleoductelor sau în terminalele de încărcare.
5. În calculul stocurilor nu pot intra sub nici o formă:
 - 5.1. petrolul brut care nu a fost încă produs;
 - 5.2. cantitățile deținute:
 - 5.2.1. în oleoducte;
 - 5.2.2. în vagoane-cisternă;
 - 5.2.3. în buncăraj;
 - 5.2.4. în stațiile de alimentare cu produse petroliere și punctele de vânzare cu amănuntul;
 - 5.2.5. de către alți consumatori;
 - 5.2.6. în petrolierele aflate în larg;
 - 5.2.7. sub formă de stocuri militare.

6. La calculul nivelului stocurilor de urgență, se aplică o reducere de 10 % cantităților calculate conform uneia dintre metodele descrise mai sus. Această reducere se aplică tuturor cantităților incluse într-un anumit calcul.

7. Reducerea de 10 % nu se aplică la calculul nivelului stocurilor specifice sau a nivelurilor diferitelor categorii de stocuri specifice, atunci când acestea sunt calculate separat de stocurile de urgență, în special pentru verificarea respectării nivelurilor minime, prevăzute la art. 14 din Legea privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere nr. /2026.

Vizează:

Ministrul energiei

Dorin Junghietu

Secretarul general al Guvernului

Alexei Buzu

	Nume, prenume	Subdiviziunea	Semnătura
Responsabil de proiect			
Şeful subdiviziunii responsabile			
Conformitate juridică			
Conformitate lingvistică		DRAN	